

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-Us-70/2024-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Maje Štampar Stipić i Marije Balenović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice-specijalistice Buge Mrzljak Stenzel, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog AE i drugih, zbog kaznenih djela iz članka 291. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. i 114/22. – dalje: KZ/11.) i drugih, odlučujući o žalbama Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje: USKOK), optuženog AE, optužene IO, optuženog UB i druge osobe CD, podnesenim protiv presude Županijskog suda u Zagrebu od 4. rujna 2023., broj K-Us-8/2018., u sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2025., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice branitelja optuženog AE, odvjetnika Nikole Drobca i odvjetnice dr.sc. Sandre Marković, branitelja optužene IO, odvjetnika Šime Mataka te braniteljice optuženog UB, odvjetnice Tene Farčić, u zamjenu za odvjetnika Ivu Farčića,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se žalba USKOK-a te se preinačuje prvostupanjska presuda u odluci o kazni te se:

- optuženom AE za kazneno djelo iz točke 1. izreke presude, iz članka 291. stavka 1. i 2. KZ/11., zbog kojeg je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temelju članka 291. stavka 2. KZ/11. utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, dok se za kazneno djelo iz članka 293. stavka 1. KZ/11. za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, prihvaća po prvostupanjskom sudu utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, pa se optuženi AE za ta djela, na temelju članka 291. stavka 2. KZ/11. i članka 293. stavka 1. KZ/11., uz primjenu članka 51. stavka 1. i 2. KZ/11. osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 27. travnja 2016. do 23. lipnja 2016., te od 19. veljače 2025. pa nadalje.

- optužena IO, za kazneno djelo iz točke 1. izreke presude, iz članka 291. stavka 1. i 2. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašena krivom, na temelju članka 291. stavka 2. KZ/11., osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u koju joj se ima uračunati vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 27. travnja 2016. do 27. svibnja 2016.

- optuženom UB, za kaznena djela opisana pod točkom 1. izreke presude, prihvaćaju po prvostupanjskom sudu utvrđene kazne zatvora i to za kazneno djelo iz članka 291. stavka 1. i 2. KZ/11. u vezi s člankom 37. KZ/11., za koje je proglašen krivim u trajanju od 4 (četiri) godine, za kazneno djelo opisano pod točkom 1. izreke presude, iz članka 294. stavka 1. KZ/11., za koje je proglašen krivim, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo opisano pod točkom 2. izreke presude, iz članka 265. stavka 1. i 4. KZ/11. za koje je proglašen krivim, prihvaća po prvostupanjskom sudu kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, za kazneno djelo opisano pod točkom 3. izreke presude, iz članka 246. stavka 1. i 2. KZ/11. za koje je proglašen krivim, prihvaća po prvostupanjskom sudu utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, za kazneno djelo opisano pod točkom 4. izreke presude, iz članka 256. stavka 1. i 3. KZ/11. u vezi s člankom 52. KZ/11., za koje je proglašen krivim, prihvaća po prvostupanjskom sudu utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, te za kazneno djelo opisano pod točkom 5. izreke presude, iz članka 248. KZ/11. za koje je proglašen krivim, prihvaća po prvostupanjskom sudu utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, pa se optuženi UB za ta djela, na temelju navedenih članaka, uz primjenu članka 51. stavaka 1. i 2. KZ/11. osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 27. travnja 2016. do 9. rujna 2016., te od 4. rujna 2023. pa nadalje.

II Djelomično se prihvaća žalba optuženog UB i žalba druge osobe CD, u odnosu na oduzimanje imovinske koristi, i to u odnosu na nekretninu opisanu pod točkom XIII 23-26 izreke presude, označenu kao zkč. br. ..., oranica "živica", površine 197 čhv, upisanu u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, upisanu kao vlasništvo DC, OIB: ... u cijelosti, (a na kojoj je u stvarnosti sagrađena kuća neto površine 70,63 m²), vrijednosti 23.206,97 eura/174.852,92 kune, na način da se navedena nekretnina neće oduzeti od druge osobe CD,

III Uslijed odluke pod točkom II, preinačuje se prvostupanjska presuda pod točkom XIII 147., te se optuženi UB, obvezuje uplatiti preostali iznos od 4.026.300,55 eura/30.336.161,51 kunu, a koji čini razliku između vrijednosti predmetnih nekretnina i ostvarene imovinske koristi, u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe.

IV Odbijaju se kao neosnovane žalbe optuženog AE, optužene IO i u preostalom dijelu žalba optuženog UB te žalba druge osobe, CD, te se u ostalom pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Županijskog suda u Zagrebu, broj K-Us-8/2018., od 31. kolovoza 2023., optuženi AE pod točkom 1. izreke proglašen je krivim, zbog kaznenog djela protiv

službene dužnosti, zlouporabom položaja i ovlasti iz članka 291. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona, te kaznenog djela primanja mita, iz članka 293. stavka 1. KZ/11., pa mu je na temelju članka 291. stavak 2. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci, na temelju članka 293. stavka 1. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od 2 godine, pa je na temelju tih članaka i članka 51. KZ/11. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine.

1.1. Optužena IO pod točkom 1. izreke proglašena je krivom zbog kaznenog djela protiv službene dužnosti, zlouporabom položaja i ovlasti, opisanog u članku 291. stavak 1. i 2. KZ/11., pa je na temelju članka 291. stavka 2. KZ/11. osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, a na temelju članka 56. KZ/11. izrečena joj je uvjetna osuda, kojom je određeno da se kazna zatvora na koju je osuđena neće izvršiti ukoliko ista u roku od 5 godina ne počini novo kazneno djelo.

1.2. Optuženi UB pod točkom 1. izreke presude proglašen je krivim zbog kaznenog djela protiv službene dužnosti, poticanjem na zlouporabu položaja i ovlasti iz članka 291. stavak 1. i 2. KZ/11., u svezi članka 37. KZ/11., pa mu je za to kazneno djelo na temelju članka 291. stavka 2. KZ/11. u vezi s člankom 37. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 godine, te zbog kaznenog djela iz članka 294. stavka 1. KZ/11. davanjem mita, za koje mu je na temelju članka 294. stavka 1. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine i šest mjeseci. Pod točkom 2. proglašen je krivim zbog kaznenog djela protiv gospodarstva, pranjem novca iz članka 265. stavka 1. i 4. KZ/11., a kažnjivog po članku 265. stavak 4. KZ/11., te mu je na temelju članka 265. stavka 4. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci, pod točkom 3. zbog kaznenog djela protiv gospodarstva, zlouporabom povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavku 1. i 2. KZ/11., pa mu je na temelju članka 246. stavka 2. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 godine, pod točkom 4. zbog kaznenog djela protiv gospodarstva, utajom poreza ili carine, iz članka 256. stavku 1. i 3. Kaznenog zakona u vezi s člankom 52. KZ/11., pa mu je na temelju članka 256. stavka 3. u vezi s člankom 52. KZ/11. utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci, te pod točkom 5. zbog kaznenog djela protiv gospodarstva, povredom obveze vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga, iz članka 248. KZ/11., za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci, pa je na temelju navedenih zakonskih članaka i članka 51. KZ/11. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 godina i 6 mjeseci.

2. Nadalje je pod točkom XII 1. i 2. izreke, na temelju članka 77. i 78. Kaznenog zakona u vezi s člankom 557. ZKP/08. u odnosu na optuženog AE utvrđeno je da novčani iznos od 1.072.701,95 eura/8.082.272,85 kuna predstavlja imovinsku korist koju je optuženi AE ostvario i to dijelom od kaznenog djela iz članka 293. stavka 1. KZ/11. iz točke 1. u iznosu od 23.474,58 eura/176.869,20 kuna, te dijelom od drugog kaznenog djela u smislu članka 78. stavka 2. KZ/11. i to u iznosu 1.049.227,37 eura/7.905.403,65 kuna, a koji iznos predstavlja imovinu Republike Hrvatske.

2.1. Pod točkom XII 3. izreke utvrđeno je da nekretnine označene kao zkč. br. ... oranica 3 ... površine 3021 m² i šuma 8 ... površine 719 m², zkč. br. ..., oranica ..., površine 4205 m², zkč. br. ..., oranica ..., površine 249 m², zkč. br. ..., oranica ..., površine 607 m², ukupne površine 8801 m², sve upisane u zk.ul.br. ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Velikoj Gorici, koje se vode kao vlasništvo optuženog AE, OIB ..., (a na kojima su u stvarnosti sagrađene stambena zgrada neto površine 374,21 m²,

garaža neto površine 20,18 m², kotlovnica neto površine 12,04 m², vrtna kućica, tenisko igralište i okućnica te stambena zgrada neto površine 201,5 m² s terasom), vrijednosti 570.425,32 eura/4.297.869,58 kuna, predstavljaju dio imovinske koristi koju je optuženi AE ostvario kaznenim djelima, te da su navedene nekretnine iz točke 3. vlasništvo Republike Hrvatske, pa je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Velikoj Gorici da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske, OIB: ..., na nekretninama označenim kao zkč. br. ..., oranica ... površine 3021 m² i šuma ... površine 719 m², zk.č.br. ..., oranica ..., površine 4205 m², zkč. br. ..., oranica ..., površine 249 m², zkč. br. ..., oranica ..., površine 607 m², ukupne površine 8801 m², sve upisane u zk.ul.br. ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Velikoj Gorici, (a na kojima su u stvarnosti sagrađene stambena zgrada neto površine 374,21 m², garaža neto površine 20,18 m², kotlovnica neto površine 12,04 m², vrtna kućica, tenisko igralište i okućnica te stambena zgrada neto površine 201,5 m² s terasom) te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva AE, OIB ..., na navedenim nekretninama. Optuženom AE, OIB ..., naloženo je da predmetne nekretnine iz točke 3. slobodne od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

2.2. Pod točkom XII 4. izreke utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica posrednica u ..., površine 707 čhv, upisana u zk.ul.br. ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Velikoj Gorici, koja se vodi kao vlasništvo optuženog AE, OIB ..., vrijednosti 6.940,08 eura/52.290,00 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi AE ostvario kaznenim djelima, da je ista vlasništvo Republike Hrvatske te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Velikoj Gorici da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske, OIB: ..., na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica posrednica u ..., površine 707 čhv, upisana u zk.ul.br. ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Velikoj Gorici te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva optuženog AE, OIB ..., na navedenim nekretninama te je naloženo optuženom AE, OIB ..., da predmetnu nekretninu iz točke 4. slobodne od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

2.3. Pod točkom XII 5. utvrđeno je da nekretnine označene kao ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... oranica u ... površine 4 jutra i 723 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... put u ..., površine 663 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... pašnjak u ..., površine 225 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... oranica u ... površine 1 jutro i 793 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... šuma velika u ... površine 5 jutara i 1042 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... šuma velika u ..., površine 785 čhv te ½ suvlasničkog dijela zkč. br. 1971/1 livada velika u ... površine 14 jutara i 391 čhv, sve upisane u zk.ul.br. ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Velikoj Gorici, koje se vode kao vlasništvo optuženog AE, OIB ..., (a na kojoj nekretnini oznake zk.č.br. ... oranica u ..., površine 4 jutra i 723 čhv je u stvarnosti sagrađena gospodarska zgrada neto površine 71,25 m² s nadstrešnicom), vrijednosti 152.650,71 eura/1.150.146,80 kuna, predstavljaju dio imovinske koristi koju je optuženi AE ostvario kaznenim djelima, te da su vlasništvo Republike Hrvatske, pa je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Velikoj Gorici da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske, OIB: ..., na nekretninama označenim kao ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... oranica u ... površine 4 jutra i 723 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... put u ..., površine 663 čhv, ½ suvlasničkog dijela zk.č.br. ... pašnjak u ..., površine 225 čhv, ½ suvlasničkog

dijela zkč. br. ... oranica u ... površine 1 jutro i 793 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... šuma velika u ... površine 5 jutara i 1042 čhv, ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... šuma velika u ..., površine 785 čhv te ½ suvlasničkog dijela zkč. br. ... livada velika u ... površine 14 jutara i 391 čhv, sve upisane u zk.ul.br. ... k.o. ..., kod Općinskog suda u Velikoj Gorici, (a na kojoj nekretnini oznake zkč. br. ... oranica u ..., površine 4 jutra i 723 čhv je u stvarnosti sagrađena gospodarska zgrada neto površine 71,25 m² s nadstrešnicom), te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva optuženog AE, OIB 70726563129, na navedenim nekretninama. Naloženo je optuženom Zvonimiru Šostaru, OIB ..., da predmetne nekretnine iz točke 5. slobodne od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

2.4. Pod točkom XII 6. utvrđeno je da osobno vozilo marke BMW, tip 3.0 D/X3, registarske oznake: ..., boja: plava s efektom, broja šasije: ..., godine proizvodnje 2005., koje se vodi kao vlasništvo optuženog AE, OIB ..., vrijednosti 6.529 eura/49.192,75 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi AE ostvario kaznenim djelima, a koja pokretnina je vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Stanici za tehnički pregled vozila da u evidenciji registriranih vozila izvrši upis prava vlasništva osobnog vozila marke BMW, tip 3.0 D/X3, registarske oznake: ..., boja: plava s efektom, broja šasije: ..., godine proizvodnje 2005., u korist Republike Hrvatske, OIB: ..., a optuženom AE, OIB ..., da predmetnu pokretninu iz točke 6. putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

2.5. Pod točkom XII 7. naloženo je optuženom AE, OIB: ..., da razliku do ukupnog iznosa imovinske koristi u iznosu od 344.336,52 eura/2.594.403,51 kuna uplati u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe.

3. Pod točkom XIII 1. i 2. u odnosu na optuženog UB na temelju članka 77. stavka 1. Kaznenog zakona u vezi s člankom 557. ZKP/08. utvrđeno je da novčani iznos od 32.593.125,24 kuna/4.325.851,11 eura predstavlja imovinsku korist koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3. te da je iznos od 32.593.125,24 kuna/4.325.851,11 eura imovina Republike Hrvatske.

3.1. Pod točkom XIII 3. utvrđuje se da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica "živica", površine 197 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., (a na kojoj je u stvarnosti sagrađena kuća neto površine 134,30 m², vrijednosti 42.900,73 eura/323.235,55 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 3. vlasništvo Republike Hrvatske pa je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica "živica", površine 197 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ... kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj

nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 3. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.2. Pod točkom XIII 7. izreke utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., u naravi oranica ramenica, površine 726 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 678,91 eura/5.115,25 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 7. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., u naravi oranica ramenica, površine 726 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini te da predmetnu nekretninu iz točke 7. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.3. Pod točkom XIII 11. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., u naravi livada, slatina, manja u ..., površine 495 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 623,12 eura/4.694,90 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3. da je nekretnina iz točke 11. vlasništvo Republike Hrvatske. te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., u naravi livada, slatina, manja u ..., površine 495 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, kao i da CD, predmetnu nekretninu iz točke 11. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.4. Pod točkom XIII 15. utvrđeno je da nekretnina označena kao 14. suvlasnički dio: 77/88 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., livada ..., površine 623 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo ..., OIB: ..., vrijednosti 686,22 eura/5.170,32 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 15. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 14. suvlasnički dio: 77/88 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., livada ..., površine 623 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD je naloženo da predmetnu nekretninu iz

točke 15. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.5. Pod točkom XIII 19. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica ..., površine 1352 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 1.701,94 eura/12.823,27 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je ista vlasništvo Republike Hrvatske i naloženo je Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica ..., površine 1352 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini te je naloženo CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 19. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.6. Pod točkom XIII 23. izreke prvostupanjske presude utvrđuje se da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica "živica", površine 197 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, upisana kao vlasništvo CD, OIB: ... u cijelosti, (a na kojoj je u stvarnosti sagrađena kuća neto površine 70,63 m²), vrijednosti 23.206,97 eura/174.852,92 kune, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 23. vlasništvo Republike Hrvatske te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... u cijelosti na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica "živica", površine 197 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, te CD, da predmetnu nekretninu iz točke 23. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.7. Pod točkom XIII 27. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., livada, površine 955 čhv i zkč. br. ..., oranica, površine 400 čhv, ukupne površine 1355 čhv, obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, vrijednosti 1.705,72 eura/12.851,75 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je vlasništvo Republike Hrvatske te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., livada, površine 955 čhv i zkč. br. ..., oranica, površine 400 čhv, ukupne površine 1355 čhv, obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, te CD da predmetnu nekretninu iz točke 27. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika

Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.8. Nadalje, pod točkom XIII 31. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., livada ..., površine 619 čhv, upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 779,22 eura/5.871,03 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 31. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., livada ..., površine 619 čhv, upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, da predmetnu nekretninu iz točke 31. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

3.9. Pod točkom XIII 35. utvrđuje se da nekretnina označena kao zkč. br. ..., livada ..., površine 421 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 529,97 eura/3.993,06 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 35. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., livada ..., površine 421 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini. Nalaže se CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 35. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4. Pod točkom XIII 39. utvrđuje se da nekretnina označena kao 2. suvlasnički dio: 1/3 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., pašnjak u ..., površine 2 jutra i 1507 čhv, upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 1.975,11 eura/14.881,47 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 39. vlasništvo Republike Hrvatske, pa je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 2. suvlasnički dio: 1/3 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., pašnjak u ..., površine 2 jutra i 1507 čhv, upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, da predmetnu nekretninu iz točke 39. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda

u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.1. Pod točkom XIII 43. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., livada ..., površine 297 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 373,87 eura/2.816,92 kune, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 43. vlasništvo Republike Hrvatske te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., livada ..., površine 297 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, da predmetnu nekretninu iz točke 43. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.2. U točki XIII 47. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica ..., površine 1088 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 1.017,42 eura/7.665,75 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., nadalje da je nekretnina iz točke 47. vlasništvo Republike Hrvatske te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica ..., površine 1088 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 47. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.3. Pod točkom XIII 51. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., u naravi oranica obala površine 1551 čhv, zkč. br. ..., u naravi pašnjak u ..., površine 1 jutro i 1578 čhv i zkč. br. ..., u naravi šuma obala, površine 647 čhv, ukupne površine 1 jutro i 3776 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 5.738,77 eura/43.238,76 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 51. vlasništvo Republike Hrvatske te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., u naravi oranica obala površine 1551 čhv, zkč. br. ..., u naravi pašnjak u ..., površine 1 jutro i 1578 čhv i zkč. br. ..., u naravi šuma obala, površine 647 čhv, ukupne površine 1 jutro i 3776 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, a CD, OIB: ..., iz (adresa), naloženo je da predmetnu nekretninu iz točke 3. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u

isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.4. Pod točkom XIII 55. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., vrt kod kuće u ..., površine 215 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 2.466,77 eura/18.585,88 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi ub ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 55. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., vrt kod kuće u ..., površine 215 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD je naloženo da predmetnu nekretninu iz točke 55. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.5. Pod točkom XIII 59. utvrđeno je da nekretnina označena kao 8. suvlasnički dio: 6/144 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., livada ..., površine 1149 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 63,71 eura/480,02 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11. opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 59. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 8. suvlasnički dio: 6/144 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., livada ..., površine 1149 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, naloženo je da predmetnu nekretninu iz točke 59. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.6. Pod točkom XIII 63. utvrđeno je da nekretnina označena kao 8. suvlasnički dio: 6/144 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., livada ..., površine 2 jutra i 647 čhv, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 213,31 eura/1.607,18 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3. da je nekretnina iz točke 63. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 8. suvlasnički dio: 6/144 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., livada ..., površine 2 jutra i 647 čhv, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: , iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD se nalaže da predmetnu nekretninu iz točke 63. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed

Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.7. Pod točkom XIII 67. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica ..., površine 1 jutro, upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 2.014,13 eura/15.175,46 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 67. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica ..., površine 1 jutro, upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., da predmetnu nekretninu iz točke 67. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.8. Pod točkom XIII 71. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica obala površine 232 čhv, i zkč. br. ..., pašnjak u ... površine 482 čhv, ukupne površine 714 čhv, obje upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 898,81 eura/6.772,08 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 71. vlasništvo Republike Hrvatske, te se nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica obala površine 232 čhv, i zkč. br. ..., pašnjak u ... površine 482 čhv, ukupne površine 714 čhv, obje upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, da predmetnu nekretninu iz točke 71. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

4.9. Pod točkom XIII 75. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica ... površine 1215 čhv, zkč. br. ..., vrt kod kuće u mjestu površine 613 čhv, i zkč. br. ..., kuća broj 74 i dvorište u ..., površine 420 čhv, ukupne površine 2248 čhv. sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 13.381,46 eura/100.822,61 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 75. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj zkč. br. ..., oranica ... površine 1215 čhv, zkč. br. ..., vrt kod kuće u mjestu površine 613 čhv, i zkč. br. ..., kuća broj 74 i dvorište u ..., površine 420 čhv, ukupne površine 2248 čhv. sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj

nekretnini, a CD da predmetnu nekretninu iz točke 75. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5. Pod točkom XIII 79. utvrđeno je da nekretnina označena kao 10. suvlasnički dio: 20/32 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., kuća kbr. 76 i dvorište površine 313 m², zkč. br. ..., dvorište površine 201 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 1716 m², zkč. br. ..., vinograd, površine 712 m², zkč. br. ..., oranica površine 5722 m², zkč. br. ..., oranica površine 6402 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 13513 m², zkč. br. ..., oranica površine 12970 m², zkč. br. ..., oranica površine 827 m², i zkč. br. ..., vrt površine 97 m², ukupne površine 42473 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 5.574,58 eura/42.001,67 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11. i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 79. vlasništvo Republike Hrvatske, te se nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 10. suvlasnički dio: 20/32 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., kuća kbr. 76 i dvorište površine 313 m², zkč. br. ..., dvorište površine 201 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 1716 m², zkč. br. ..., vinograd, površine 712 m², zkč. br. ..., oranica površine 5722 m², zkč. br. ..., oranica površine 6402 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 13513 m², zkč. br. ..., oranica površine 12970 m², zkč. br. ..., oranica površine 827 m², i zkč. br. ..., vrt površine 97 m², ukupne površine 42473 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD da predmetnu nekretninu iz točke 79. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.1. Pod točkom XIII 83. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica, ukupne površine 2219 m², upisana u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 466,00 eura/3.511,08 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 83. vlasništvo Republike Hrvatske te se nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica, ukupne površine 2219 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva ..., OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, da predmetnu nekretninu iz točke 83. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.2. Pod točkom XIII 87. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., livada, ukupne površine 1288 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod

Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 193,20 eura/1.455,67 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. KZ/11 i članka 246. stavak 2. KZ/11., opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 87. vlasništvo Republike Hrvatske te se nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., livada, ukupne površine 1288 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD naloženo je da predmetnu nekretninu iz točke 87. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.3. Pod točkom XIII 92. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., šuma površine 54 m², zkč. br. ..., šuma površine 48548 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 1708 m², zkč. br. ..., oranica površine 4848 m², zkč. br. ..., livada površine 5276, zkč. br. ..., livada površine 295 m², zkč. br. ..., livada površine 1061 m², ukupne površine 61790 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 12.975,90 eura/97.766,92 kune, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 92. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., šuma površine 54 m², zkč. br. ..., šuma površine 48548 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 1708 m², zkč. br. ..., oranica površine 4848 m², zkč. br. ..., livada površine 5276, zkč. br. ..., livada površine 295 m², zkč. br. ..., livada površine 1061 m², ukupne površine 61790 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, dok je CD, OIB: ..., iz (adresa) naloženo da predmetnu nekretninu iz točke 92. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.4. Pod točkom XIII 96. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., pašnjak i dolina površine 2269 m², i zkč. br. ..., oranica površine 3543 m², ukupne površine 5812 m², obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 871,80 eura/6.568,58, predstavljaju dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 96. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., pašnjak i dolina površine 2269 m², i zkč. br. ..., oranica površine 3543 m², ukupne površine 5812 m², obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), naloženo je da predmetnu

nekretninu iz točke 96. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.5. Pod točkom XIII 100. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica površine 4640 m², i zkč. br. ..., livada površine 2266 m², ukupne površine 6906 m², obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 1.450,26 eura/10.926,98 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 100. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica površine 4640 m², i zkč. br. ..., livada površine 2266 m², ukupne površine 6906 m², obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: 58679568441, iz Zagreba, Božidara Magovca 55, na navedenoj nekretnini, a Mirjani Ljubić, OIB: ..., iz (adresa), naloženo je da predmetnu nekretninu iz točke 100. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.6. Pod točkom XIII 104. utvrđeno je da nekretnina označena kao 13. suvlasnički dio: 20/128 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., put površine 518 m², zkč. br. ..., put površine 1244 m², i zkč. br. ..., put površine 2190 m², ukupne površine 3952 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 129,68 eura/977,07 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 104. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 13. suvlasnički dio: 20/128 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., put površine 518 m², zkč. br. ..., put površine 1244 m², i zkč. br. ..., put površine 2190 m², ukupne površine 3952 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, dok je CD, OIB: ..., iz (adresa), naloženo da predmetnu nekretninu iz točke 104. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.7. Pod točkom XIII 108. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., oranica, ukupne površine 3054 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 641,34 eura/4.832,18 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 108. vlasništvo Republike Hrvatske,

naloženo je Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., oranica, ukupne površine 3054 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 108. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.8. Pod točkom XIII 112. utvrđeno je da nekretnina označena kao 6. suvlasnički dio: 3/9 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., šuma površine 9560 m², i zkč. br. ..., oranica površine 1741 m², ukupne površine 11301 m², obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 565,05 eura/4.257,37 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 112. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 6. suvlasnički dio: 3/9 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., šuma površine 9560 m², i zkč. br. ..., oranica površine 1741 m², ukupne površine 11301 m², obje upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 112. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

5.9. Pod točkom XIII 115. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., livada, ukupne površine 6204 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 1.302,84 eura/9.816,25 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 115. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., livada, ukupne površine 6204 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 115. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6. Pod točkom XIII 119. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., kućište i neplodno površine 903 m², zkč. br. ..., livada površine 550 m², zkč. br. ..., livada površine 604 m², zkč. br. ..., livada površine 914 m², zkč. br. ..., oranica površine 2374 m², zkč. br. ..., oranica površine 2172 m², zkč. br. ..., livada površine 5999 m²,

zkč. br. ..., livada površine 4269 m², zkč. br. ..., livada površine 3345 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 1565 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 2050 m², zkč. br. ..., pašnjak i šikara površine 1906 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 2913 m², zkč. br. ... kućište i neplodno površine 1137 m², zkč. br. ..., voćnjak površine 1079 m², zkč. br. ..., voćnjak površine 1798 m², zkč. br. ..., oranica površine 2464 m², zkč. br. ..., oranica površine 1734 m², zkč. br. ..., oranica površine 5244 m², zkč. br. ..., oranica površine 500 m², zkč. br. ..., oranica površine 2964 m², zkč. br. ..., voćnjak i kućište površine 1234 m² i zkč. br. ..., pašnjak površine 572 m², ukupne površine 48290 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, koje se vode kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 7.243,50 eura/54.576,15 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 119. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Gvozd Općinskog suda u Sisku, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., kućište i neplodno površine 903 m², zkč. br. ..., livada površine 550 m², zkč. br. ..., livada površine 604 m², zkč. br. ..., livada površine 914 m², zkč. br. ..., oranica površine 2374 m², zkč. br. ..., oranica površine 2172 m², zkč. br. ..., livada površine 5999 m², zkč. br. ..., livada površine 4269 m², zkč. br. ..., livada površine 3345 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 1565 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 2050 m², zkč. br. ..., pašnjak i šikara površine 1906 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 2913 m², zkč. br. ..., kućište i neplodno površine 1137 m², zkč. br. ..., voćnjak površine 1079 m², zkč. br. ..., voćnjak površine 1798 m², zkč. br. ..., oranica površine 2464 m², zkč. br. ..., oranica površine 1734 m², zkč. br. ..., oranica površine 5244 m², zkč. br. ..., oranica površine 500 m², zkč. br. ..., oranica površine 2964 m², zkč. br. ..., voćnjak i kućište površine 1234 m², zkč. br. ..., pašnjak površine 572 m², ukupne površine 48290 m², sve upisane u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Sisku, Zemljišnoknjižni odjel Gvozd, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 119. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6.1. Pod točkom XIII 123. utvrđeno je da nekretnina označena kao 4. udio 5/40 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., u naravi kuća i dvorište, ..., ukupne površine 424 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 23.872,81 eura/179.869,69 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 123. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao 4. udio 5/40 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., u naravi kuća i dvorište, ..., ukupne površine 424 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 123. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana

pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe. Pod točkom XIII 127. utvrđeno je da nekretnina označena kao 8. udio 1/8 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., dvorište, ..., ukupne površine 28 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, koja se vodi kao vlasništvo CD, OIB: ..., vrijednosti 349,16 eura/2.630,75 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 127. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao udio 1/8 dijela nekretnine označene kao zkč. br. ..., dvorište, ..., ukupne površine 28 m², upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva CD, OIB: ..., iz (adresa), na navedenoj nekretnini, a CD, OIB: ..., iz (adresa), da predmetnu nekretninu iz točke 127. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6.2. Pod točkom XIII 131. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč.br. ..., 2 livade i pašnjak ..., ukupne površine 1 jutro i 1102 čhv, upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Delnice, vlasništvo optuženog UB, OIB: ... za 8/12 i 2/12 dijela prava vlasništva, ukupno 10/12 dijela prava vlasništva, vrijednosti 163.748,30 eura/1.233.761,57 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 131. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Delnice Općinskog suda u Rijeci da izvrši upis prava suvlasništva Republike Hrvatske OIB: ... u 10/12 dijela na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., 2 livade i pašnjak ..., ukupne površine 1 jutro i 1102 čhv, upisane u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Delnice, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva optuženog UB, OIB: ..., na navedenoj nekretnini, a UB, OIB: ..., da predmetnu nekretninu iz točke 131. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6.3. Pod točkom XIII 135. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., šuma, ukupne površine 130 čhv, upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, vlasništvo optuženog UB, OIB: ... za cijelo, vrijednosti 897,73 eura/6.763,95 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 135. vlasništvo Republike Hrvatske, te je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Karlovac Općinskog suda u Karlovcu da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... na nekretnini označenoj kao zkč.br. ..., šuma, ukupne površine 130 čhv, upisane u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva optuženog UB, OIB: ..., na navedenoj nekretnini, a optuženom UB, OIB: ..., da predmetnu nekretninu iz točke 135. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda

u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6.4. Pod točkom XIII 139. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč.br. ..., šuma "živica", ukupne površine 120 čhv, upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, vlasništvo optuženog UB, OIB: ... u cijelosti, vrijednosti 828,67 eura/6.243,61 kunu, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 139. vlasništvo Republike Hrvatske, a Zemljišnoknjižnom odjelu Karlovac Općinskog suda u Karlovcu naloženo je da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... u cijelosti na nekretnini označenoj kao zkč.br. 92/95, šuma "živica", ukupne površine 120 čhv, upisane u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva optuženog UB, OIB: ..., na navedenoj nekretnini, a optuženom UB, OIB: ..., da predmetnu nekretninu iz točke 139. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6.5. Pod točkom XIII 143. utvrđeno je da nekretnina označena kao zkč. br. ..., šuma "živica", ukupne površine 100 čhv, upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, vlasništvo optuženog UB, OIB: ... u cijelosti, vrijednosti 690,56 eura/5.203,02 kuna, predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3., da je nekretnina iz točke 143. vlasništvo Republike Hrvatske, a Zemljišnoknjižnom odjelu Karlovac Općinskog suda u Karlovcu naloženo je da izvrši upis prava vlasništva Republike Hrvatske OIB: ... u cijelosti na nekretnini označenoj kao zkč. br. ..., šuma "živica", ukupne površine 100 čhv, upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, te istovremeno izvrši brisanje prava vlasništva optuženog UB, OIB: ..., na navedenoj nekretnini, a optuženom UB, OIB: ..., da predmetnu nekretninu iz točke 143. slobodnu od stvari i osoba putem ovlaštenog predstavnika Republike Hrvatske preda u isključivi posjed Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

6.6. Pod točkom XIII 147. naloženo je optuženom UB, OIB: ..., da preostali iznos od 4.003.093,58 eura/30.161.308,59 kuna, koji čini razliku između vrijednosti predmetnih nekretnina i ostvarene imovinske koristi, uplati u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe.

7. Nadalje je na temelju članka 54. KZ/11. u prvostupanjskoj presudi određeno da će se optuženom AE, u jedinstvenu kaznu na koju je osuđen, uračunati vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 27. travnja 2016. do 23. lipnja 2016., optuženoj IO u slučaju opoziva uvjetne osude, u kaznu na koju je osuđena, uračunat će se vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 27. travnja 2016. do 27. svibnja 2016., te optuženom UB, u jedinstvenu kaznu zatvora na koju je osuđen uračunat će se vrijeme od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom

zatvoru od 27. travnja 2016. do 9. rujna 2016. Pod točkom XVII i XVIII izreke presude, na temelju članka 158. stavak 1. i 2. ZKP/08. Grad Zagreb i Županijsko državno odvjetništvo s imovinsko pravnim zahtjevom u odnosu na točku 1. izreke presude upućeni su u parnicu.

7.1. Pod točkom XIX na temelju članka 148. stavka 1. u vezi sa člankom 145. stavkom 2. točkom 1. i 6. ZKP/08., optuženom AE naloženo je snositi trošak građevinskog vještačenja u iznosu od 21.324,57 (dvadeset jedna tisuća tristo dvadeset četiri i pedeset sedam) eura/160.670,00 (sto šezdeset tisuća šesto sedamdeset) kuna, hortikulturno-poljoprivrednog vještačenja u iznosu od 8.470,23 (osam tisuća četiristo sedamdeset i dvadeset tri) eura/63.819,00 (šezdeset tri tisuće osamsto devetnaest) kuna, knjigovodstveno-financijskog vještačenja po vještaku Zrinku Ručeviću u iznosu od 16.285,48 (šesnaest tisuća dvjesto osamdeset pet i četrdeset osam) eura/122.703,00 (sto dvadeset dvije tisuće sedamsto tri) kuna te trošak kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 1.000,00 (tisuću) eura/7.534,50 (sedam tisuća petsto trideset četiri i pedeset) kuna.

7.2. Pod točkom XX na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 1. i 8. ZKP/08., optuženom AE, optuženoj IO i optuženom UB naloženo je solidarno plaćanje putnih troškova svjedoka u iznosu od 92,80 (devedeset dva i osamdeset) eura/699,20 (šesto devedeset devet i dvadeset) kuna, strojarskog vještačenja u ukupnom iznosu od 9.424,38 (devet tisuća četiristo dvadeset četiri i trideset osam) eura/71.008,00 (sedamdeset jedna tisuća i osam) kuna i informatičkog vještačenja u iznosu od 2.835,09 (dvije tisuće osamsto trideset pet i nula devet) eura/21.361,00 (dvadeset jedna tisuća tristo šezdeset jedna) kuna, te troška koji se odnose na nagradu i nužne izdatke opunomoćenika oštećenika o visini kojih će se odlučiti posebnim rješenjem na temelju članka 148. stavak 4. ZKP/08., te je na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 6. ZKP/08. optuženoj IO naloženo i plaćanje troškova postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (pet stotina) eura/3.767,25 (tri tisuće sedamsto šezdeset sedam i dvadeset pet) kuna.

7.3. Pod točkom XXI na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 1. i 6. ZKP/08. kuna optuženom UB naloženo je da podmiri troškove knjigovodstveno financijsko vještačenje vještaka Vlatke Bratić u iznosu od 29.903,64 (dvadeset devet tisuća devetsto tri i šezdeset četiri) eura/225.309,00 (dvjesto dvadeset pet tisuća i tristo devet) kuna i knjigovodstveno-financijskog vještačenja po vještaku Kseniji Špoljarić u iznosu od 37.395,51 (trideset sedam tisuća tristodevedeset pet i pedeset jedan) eura/281.756, 50 (dvjesto osamdeset jedna tisuća sedamsto pedeset šest i pedeset) kuna te paušalnog troška u iznosu od 1.500,00 eura (tisuću petsto) eura/11.301,75 (jedanaest tisuća tristo jedan i sedamdeset pet lipa).

8. Protiv navedene presude žalbu je podnio Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta zbog odluke o kazni u odnosu na optuženog AE, optuženu IO i optuženog UB, s prijedlogom da "Visoki kazneni sud Republike Hrvatske preinači pobijanu presudu u dijelu osporavanih odluka o kaznenopravnoj sankciji na način da optuženicima izrekne kazne zatvora u duljem trajanju".

8.1. Žalbu je podnio optuženi AE osobno, po branitelju Nikoli Drobcu, odvjetniku iz Zagreba i braniteljici dr.sc. Sandri Marković, odvjetnici u Zagrebu.

8.2. U svim podnesenim žalbama optuženi se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5., 9 i 11., članka 468. stavka 2. i 468. stavka 3. ZKP/08., zbog povrede kaznenog zakona (članak 469. stavak 1. točka 3. ZKP/08.), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. ZKP/08.), zbog odluke o kazni (članak 471. stavak 1. ZKP/08.), zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi i zbog odluke o troškovima kaznenog postupka, s prijedlogom da Visoki kazneni sud prihvati žalbe te da pobijanu presudu ukine, a podredno da istu preinači na način da optuženika oslobodi od optužbe. Pošto se žalbe međusobno dopunjuju odlučit će se kao o jednoj žalbi. U žalbi je predloženo da se optuženika i branitelje obavijesti o sjednici drugostupanjskog vijeća.

8.3. Optužena IO, žali se po branitelju Šime Mataku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Čogurić i Matak, u Zagrebu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5. ZKP/08., iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavak 2. ZKP/08., s prijedlogom da "Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, usvoji žalbu, ukine pobijanu presudu i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku".

8.4. Optuženi UB žalbu je podnio po branitelju Ivi Farčiću, odvjetniku u Zagrebu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o kazni i oduzimanju imovinske koristi, s prijedlogom da "Visoki kazneni sud Republike Hrvatske preinači presudu Županijskog suda u Zagrebu od dana 4. rujna 2023., a podredno da presudu ukine, a predmet vrati na ponovni postupak".

8.5. Protiv dijela prvostupanjske presude i to u odnosu na točku XIII izreke presude, podtočke 3 do 130, žalbu je podnijela i druga osoba CD, po odvjetniku Marku Zečeviću, iz Odvjetničkog društva Zečević i dr. u Zagrebu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakon, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi, s prijedlogom da se prvostupanjska presuda ukine u dijelu odluke o oduzimanju imovinske koristi, odnosno da se u tom dijelu preinači.

9. Odgovor na žalbu USKOK-a podnio je optuženi AE, po branitelju Nikoli Drobcu, optužena IO, po branitelju Šimi Mataku i optuženi UB, po branitelju Ivi Farčiću, dok je USKOK podnio odgovor na žalbe svih optuženika i druge osobe CD.

10. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP/08., spis je prije dostave sucu izvjestitelju bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

11. Kako su optuženi AE i optužena IO, kao i branitelji na temelju članka 475. stavka 1. ZKP/08., zahtijevali su da ih se obavijesti o datumu održavanja sjednice vijeća, zahtjevu je udovoljeno, pa su u javnom dijelu sjednice bili prisutni branitelji optuženog AE, odvjetnik Nikola Drobac i dr.sc. Sandra Marković, branitelj optužene IO, odvjetnik Šime Matak i braniteljica optuženog UB, odvjetnica Tena Farčić, dok sjednici nisu pristupili uredno obaviješteni državni odvjetnik i optuženici, pa je sjednica vijeća održana u njihovoj odsutnosti sukladno članku 475. stavku 3. ZKP/08.

12. Žalba USKOK-a o odluci o kazni u odnosu na sve optuženike je osnovana, dok su žalbe optuženog AE, optužene IO neosnovane, a žalba optuženog UB i druge osobe CD, djelomično su osnovane u dijelu presude o oduzimanju imovinske koristi.

U odnosu na žalbe optuženika zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka:

13. Prije osvrta na žalbene navode svih optuženika, vidljivo je da se u svim žalbama ističe počinjenje više bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, te je uočeno da se istaknuti postupovni prigovori u pojedinim dijelovima izjednačavaju, ali i isprepliću sa činjeničnim prigovorima, odnosno da se u najvećoj ponavljaju kroz obje žalbene osnove, iako je riječ o različitim zakonskim osnovama pobijanja presude, pa će se u ovoj drugostupanjskoj odluci o istaknutim povredama i pojedinačnim zakonskim osnovama dati zasebno obrazloženje.

14. Tako se optuženi AE žali zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5., 9. i 11., te stavka 2. i stavka 3. ZKP/08., optužena IO zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5. i 11. ZKP/08., dok optuženi UB u uvodu žalbe samo navodi da se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, ne navodeći koje, a iz sadržaja žalbe proizlazi da upire na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

15. Optuženi AE i optužena IO, obrazlažući bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., navode kako je izreka pobijane presude nejasna, proturječna samoj sebi i njenom obrazloženju, te da su razlozi presude potpuno nejasni, da presuda trpi izostanak razloga o odlučnim činjenicama, odnosno da su isti nejasni i u znatnoj mjeri proturječni, da sud prvog stupnja nije iznio koje činjenice smatra spornim, a koje nespornim, zbog čega nešto smatra dokazanim ili nedokazanim, zbog čega je odbio pojedine dokazne prijedloge stranaka, te kojim se razlozima vodio pri rješavanju pravnih pitanja, posebice vezano za krivnju optuženika. Optužena IO smatra da su izostali razlozi o odlučnim činjenicama jer niti iz izreke presude, a niti iz obrazloženja nije razvidno u čemu se sastoji supočiniteljstvo odnosno dogovor između nje i optuženog AE, kao niti radnje koje se optuženoj stavljaju na teret, te namjera na počinjenje kaznenog djela.

16. Suprotno žalbenim navodima optuženog AE i optužene IO, po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, izreka pobijane presude je jasna, činjenični opis koji se inkriminira optuženom AE pod točkom 1. izreke pobijane presude sadrži sva bitna obilježja kaznenih djela iz članka 291. stavka 2. KZ/11. i članka 293. stavka 1. KZ/11., za koja je proglašen krivim. Isto tako, činjenični opis pod točkom 1., u odnosu na optuženu IO, je u skladu s pravnim i zakonskim opisom kaznenog djela za koje je proglašena krivom, kao i sa obrazloženjem presude.

16.1. Činjenični opis je jasan, određen i u njemu su opisane točno sve radnje izvršenja u odnosu na svakog od ovih dvoje optuženika. Prvostupanjski sud je dao detaljne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama te je nakon analize i ocjene svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, jasno naznačio koje činjenice smatra spornim, koje nespornim, zašto to smatra, iscrpno analizirajući iskaze svih ispitanih svjedoka tijekom postupka, kao i nalaze i mišljenja provedenih vještačenja, a u odnosu na cjelokupnu materijalnu dokumentaciju u spisu koja je od

relevantnog značaja u ovom predmetu, nakon čega je sve te dokaze međusobno ocijenio, te ih doveo u vezu s obranom optuženog AE i optužene IO, kao i obranom optuženog UB, pa je donio svoju odluku o kaznenopravnoj odgovornosti svih žalitelja.

16.2. Iz činjeničnog opisa jasno proizlazi što se optuženoj IO stavlja na teret, jasno se navode radnje koje je optužena poduzimala u dogovoru s optuženim AE, odnosno koje je propustila poduzeti, a za koje je bila zadužena, da je postupala u nakani da na štetu Grada Zagreba, trgovačkom društvu ... pribavi značajnu nepripadnu dobit, i to sve na traženje optuženog AE.

16.3. Nije u pravu optuženi AE niti kada tvrdi da prvostupanjski sud nije iznio razloge zbog kojih ne prihvaća njegovu obranu, jer upravo suprotno proizlazi iz obrazloženja pobijane presude, iz kojeg je vidljivo kako je prvostupanjski sud obranu optuženika ocjenjivao i analizirao kroz cijelo obrazloženje, te istu uspoređivao sa iskazima svjedoka, vještaka i materijalnom dokumentacijom u spisu, nakon čega je dao razloge zbog čega istu ne prihvaća, o čemu će biti više riječi kod žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Optuženik u podnesenim žalbama iz konteksta cijelog obrazloženja izdvaja samo točke 608., 609. i 610., te pogrešno zaključuje kako je obrazloženje pobijane presude vezano za njegovu obranu uopćeno.

16.4. Optuženi AE (u žalbi podnesenoj po braniteljici dr.sc. Sandri Marković, na strani 14.) navodi kako je prvostupanjski sud na stranicama 38-240 (odjeljci 4. do 14. presude) naveo i pobrojao sve dokaze koje je izveo, dok u obrazloženju nema niti spomena o tome što proizlazi iz provedenih materijalnih dokaza, osim šturog opisa nalaza i mišljenja financijskog vještaka Zrinka Ručevića, a bez komparativne analize mišljenja strojarskih vještaka Maria Cirakija i Anđelka Medvidovića, te građevinskog vještaka Davorina Štengla, no ni ti navodi nisu točni. Naime, kako je već ranije navedeno, prvostupanjski sud je prije donošenja odluke o kaznenopravnoj odgovornosti optuženog AE, analizirao iskaze brojnih ispitanih svjedoka, nalaze i mišljenja svih provedenih vještačenja, te svu relevantnu dokumentaciju koja je bila odlučna za donošenje odluke o postojanju ili nepostojanju kaznene odgovornosti optuženika. Obranu optuženika dovodio je u vezu kako s iskazima svjedoka, tako i materijalnom dokumentacijom koju je detaljno analizirao u obrazloženju presude, a koju je također ocjenjivao i dovodio u vezu s iskazima svjedoka koji su bili saslušavani tijekom postupka. Treba naglasiti da sud nije niti bio dužan u obrazloženju presude analizirati baš svaki pročitani materijalni dokaz, već samo one materijalne dokaze koji su bili odlučni i na temelju kojih je, uz iskaze svjedoka i vještaka, donio svoju odluku.

16.5. U žalbi optuženog AE (podnesenoj po branitelju Nikoli Drobcu), upire se na iskaze pojedinih svjedoka i to KR, NC i MP, ističući kako je ono što se navodi u obrazloženju presude kao sadržaj iskaza svjedoka različito od iskaza svjedoka na raspravi, čime žalitelj također upire na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., no niti taj navod nije točan, budući iz zapisnika o ispitivanju svjedoka i obrazloženja pobijane presude takve različitosti ne proizlaze.

16.6. Nadalje, suprotno žalbenim navodima optužene IO, izreka pobijane presude je razumljiva u djelu u kojem se navodi da je optužena "pripremala natječajnu

dokumentaciju za tu javnu nabavu". Žaliteljica naime, iz cjelokupnog činjeničnog opisa parcijalno izvlači određene dijelove i rečenice, pa navodi da je nerazumljivo na koju se javnu nabavu misli. No kada se iščitava cijeli činjenični opis, iz njega potpuno jasno vidljivo na što se odnosi taj dio izreke, odnosno na koju se javnu nabavu misli.

16.7. Isto tako, izreka presude nije proturječna samoj sebi niti razlozima presude, jer je iz cjelokupnog činjeničnog opisa vidljivo kako je najprije optuženi AE s optuženim UB, a u svrhu realizacije cijelog posla, dogovorio da će osigurati da se ne vrši nadzor i kontrola izvršenja poslova čišćenja, što je i realizirao na način, da je na njegovo traženje, optužena IO bez ikakvog nadzora i bez provjere putem dokumentacije jesu li usluge doista izvršene, dokumentaciju potpisivala i na njoj navela da su usluge izvršene, znajući da to nije istina. Stoga, a suprotno žalbenim navodima i unatoč pokušajima obrane da izvlačeći iz konteksta cijelog obrazloženja određenih riječi, koje je sud koristio u obrazlaganju presude, te riječi interpretira na način da bi se stvorio dojam, kako je sud prvog stupnja upao u proturječje, izreka i obrazloženje presude nisu u proturječnosti, već iz istih jasno proizlazi da je optužena IO postupala s oblikom krivnje koji se u kaznenom pravu naziva izravna namjera i da je bila svjesna protupravnosti svog ponašanja, unatoč pokušajima obrane da izvlačeći iz konteksta cijelog obrazloženja, određenih riječi koje je sud koristio u obrazlaganju presude, te riječi potpuno pogrešno interpretira da bi se stvorio dojam kako je sud prvog stupnja upao u proturječje.

16.8. Nije u pravu žaliteljica IO niti kada navodi da u činjeničnom opisu nisu opisane radnje iz kojih bi proizlazio dogovor između nje i optuženog AE, jer upravo takav dogovor proizlazi iz opisa radnji koje je optužena poduzimala odnosno propustila poduzeti u okviru svojih radnih zadataka, a što je sud prvog stupnja detaljno i zakonito obrazložio pod točkama 314 – 459 obrazloženja presude, o čemu će biti više riječi prilikom razmatranja žalbenih navoda pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

17. Nadalje, optuženi AE i optužena IO smatraju kako je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5 ZKP/08., jer da postupak nije vođen na zahtjev ovlaštenog tužitelja, budući su državno odvjetništvo zastupali Vjekoslav Tolnaj i Sven Mišković, koji za vrijeme istrage, niti u vrijeme podizanja optužnice, a niti tijekom jednog dijela rasprave, s obzirom na dotadašnji staž u državnom odvjetništvu, nisu ispunjavali zakonske uvjete da bi mogli biti imenovani za zamjenika ravnatelja USKOK-a, pa samim time niti su mogli provoditi istragu i dokazne radnje, potpisati optužnicu u svojstvu ravnatelja niti istu zastupati na sudu, pri čemu se pozivaju na Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, u dijelu koji se odnosi na pretpostavke koje osoba mora ispunjavati da bi mogla biti raspoređena na dužnost zamjenika ravnatelja i postupak raspoređivanja, kao i na dio koji se odnosi na privremeno upućivanje državnog odvjetnika ili zamjenika na rad u USKOK-u.

17.1. Međutim, suprotno navedenom, u provedenom postupku nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5. ZKP/08. jer je optužbu u konkretnom slučaju zastupao ovlašteni tužitelj. Naime, ovo pitanje neovlaštenog tužitelja u predmetnima iz nadležnosti USKOK-a u kojima je optužbu zastupao zamjenik državnog odvjetnika koji je odlukom Glavnog državnog odvjetnika bio upućen na rad u Ured USKOK-a na temelju članka 11. ZUSKOK-a je Vrhovni sud

Republike Hrvatske već razmatrao u nizu svojih odluka (KŽ-Us-21/2015., KŽ-Us-95/2015., KŽ-Us-8/2018., KŽ-Us-98/2018., KŽ-Us-109/2018., KŽ-Us-97/2019. i KŽ-Us-78/2019.) i u svima je zauzeo isti stav po pitanju ovlaštenog tužitelja u situaciji kada optužbu USKOK-a zastupa zamjenik državnog odvjetnika koji je upućen na rad u USKOK. Tako je u svojoj odluci broj KŽ-Us-8/2018., VSRH naveo:

"Međutim, radi jasnoće u postupanju prvostupanjskih sudova i ponavljajući već ranije u više odluka izražen stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odnosu na istu pravnu problematiku, za istaći je da tvrdnje iz prijedloga za obustavu kaznenog postupka ponovljene i u žalbi opt. I.L. kada navodi da je ovaj kazneni postupak valjalo obustaviti obzirom da ne postoji zahtjev ovlaštenog tužitelja nisu točne. Argumentacija opt. L. da S.M., osoba koja je potpisala optužnicu u ovom predmetu, ne može u postupku zastupati optužbu, pa time niti sastaviti optužbu, s obzirom da ne udovoljava strogim normama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje u tekstu: ZUSKOK) o potrebnim godinama radnog staža za imenovanje zamjenika ravnatelja USKOK-a, a on je u USKOK-u tek kao zamjenik općinskog državnog odvjetnika upućen na rad u Ured, što ne uključuje i ovlast zastupanja optužbe, nije utemeljena na ispravnom tumačenju zakona. Potpuno pogrešno opt. L. se poziva na odluku Europskog suda za ljudska prava (dalje: ESLJP) Egzeta protiv Hrvatske kojom taj Sud utvrđuje povredu čl. 6. st. 1. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama u odnosu na "pravo na zakonom ustanovljeni sud", a koja se sastojala u činjenici da je o pravima i obvezama podnositeljice zahtjeva pred ESLJP u postupku pred nacionalnim sudom odlučivao sudski savjetnik, a ne sudac. Da se radi o pogrešnom pozivanju na ovu odluku jasnim proizlazi iz čl. 4. Ustava koji, definirajući tri segmenta vlasti u Republici Hrvatskoj, vlast označava kroz zakonodavnu, izvršnu i sudbenu vlast, a kada govori o sudbenoj vlasti u čl. 118. Ustava Republike Hrvatske, navodi da je obavljaju sudovi na način da "sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava". Iz opisa radnji kojima se konzumira obnašanje sudbene vlasti jasno je da tu vlast ne obnaša institucija suda već svaki pojedini sudac odnosno vijeće kada "sudi" u konkretnom predmetu, a što je vidljivo i iz čl. 121. Ustava u kojem se određuje da je sudačka dužnost povjerena osobno sucima. Nastavno, odredba čl. 124. Ustava izrijeком stavlja u nadležnost Državnom sudbenom vijeću donošenje odluka o "...imenovanju, napredovanju, premještanju, razrješenju i stegovnoj odgovornosti sudaca....". Dakle, kada je određeni djelokrug poslova pri ostvarivanju sudbene vlasti, kao jedne od tri segmenta vlasti u Republici Hrvatskoj, povjeren inokosnom sucima, koji status suca kao pravosudnog dužnosnika može biti stečen samo u postupku imenovanja od DSV-a u zakonito propisanoj proceduri, tada notorno osoba koja je sudski savjetnik nije mogla donijeti odluku o pravima i obvezama podnositeljice prijedloga ESLJP u pitanjima iz sudske nadležnosti. Naime, tada važećim Zakonom o sudovima u nadležnost sudskog savjetnika bilo je stavljeno tek "...provoditi određene sudske postupke, ocjenjivati dokaze i utvrđivati činjenice", ali ne i samostalno donositi odluke, što je mogao činiti jedino sudac na temelju pisanog prijedloga sudskog savjetnika. Nasuprot sucu kao obnašatelju sudbene vlasti, državnoodvjetnička struktura bitno je drugačije pozicionirana, kako u Ustavu RH, tako i u zakonima kojima se uređuje njihova pozicija. Naime, u čl. 125. Ustava RH državno odvjetništvo definirano je kao samostalno i neovisno pravosudno tijelo koje je dužno postupati protiv počinitelja kaznenih i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava i prava, a ustanovljavanje, ustrojstvo, djelokrug i nadležnost

državnog odvjetništva uređuju se zakonom. Prema tome, državno odvjetništvo nije segment državne vlasti koja bi bila personificirana u osobi koja obnaša tu zadaću, kako je to propisano za suca, već se radi o pravosudnom tijelu kojem se ustanovljavanje, ustrojstvo, djelokrug i nadležnost uređuju zakonom. Upravo stoga je pozivanje ovog žalitelja na odluku ESLJP Egzeta protiv Hrvatske i ukazivanje na povredu čl. 6. st. 1. Konvencije u odnosu na "pravo na zakonom ustanovljeni sud" pogrešno jer su pozicija suca kao obnašatelja jednog segmenta državne vlasti (sudbene vlasti) i obavljanje poslova koji su u nadležnosti sudbene vlasti potpuno različiti od pozicije državnog odvjetnika ili njegovog zamjenika koji svoju zadaću obavlja unutar pravosudnog tijela koje, između ostalog, pred sudom nastupa zastupajući državu u najširem smislu te riječi. Kada zakonodavac ustanovljava, ustrojava i određuje djelokrug i nadležnost državnog odvjetništva, onda to, sukladno Ustavu Republike Hrvatske, čini zakonom, i to primarno Zakonom o državnom odvjetništvu (dalje u tekstu: ZoDO), ali jednako tako i zakonom koji je u odnosu na ZoDO *lex specialis* - Zakonom o uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta. Točno je da ZoDO u čl. 125. st. 1. propisuje da je pri upućivanju zamjenika nižeg državnog odvjetništva na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja propisan i status u koji se tog zamjenika upućuje (čl. 125. st. 3. ZoDO), kao i opseg poslova koje može raditi (čl. 125. st. 2. ZoDO). Upućuje ga se u državno odvjetništvo višeg stupnja, gdje on u postupku i radu na predmetima ima obveze u statusu višeg državnoodvjetničkog savjetnika. Ovo upućivanje je na maksimalno četiri godine i to radi obavljanja poslova koji su mu povjereni, a Zakon spominje izradu nacrtu odluka i druge odgovarajuće poslove. Međutim, kada taj Zakon u istom članku govori u privremenom upućivanju na rad državnog odvjetnika ili njegovog zamjenika sa općinskog ili županijskog nivoa u Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (čl. 125. st. 4. ZoDO), tada ne određuje da bi on u Uredu imao "prava i ovlasti višeg državnoodvjetničkog savjetnika", već samo propisuje da se privremeno upućivanje provodi na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona iz Narodnih novina 72/13, a taj posebni zakon je upravo ZUSKOK. ZUSKOK postupak upućivanja na rad u Ured propisuje u čl. 11., ne navodeći odnos Ureda prema državnom odvjetništvu sa kojeg dolazi upućena osoba kao odnos višeg i nižeg državnog odvjetništva, već propisujući iznimnost ovakvog upućivanja samo za slučaj ako za to postoje osobito važni razlozi i određujući da odluku o upućivanju donosi Glavni državni odvjetnik na prijedlog Ravnatelja Ureda. Samo upućivanje na rad u Ured je moguće za rad u određenom predmetu ili na određeno vrijeme tj. na najviše jednu godinu, ali bez ograničenja u pogledu ponovljenog upućivanja. Zakonodavac je u odnosu na državnog odvjetnika ili njegovog zamjenika koji je upućen na rad u Ured propisao kao uvjet jedino odredbe o suglasnosti na sigurnosnu provjeru propisane u čl. 3. st. 3. do 5. ZUSKOK-a, ne postavljajući bilo kakve uvjete u odnosu na radno iskustvo upućene osobe, a koje je uvjete za imenovanje zamjenika ravnatelja ZUSKOK-a propisao u čl. 8. ZUSKOK. Također, ZUSKOK niti na jednom mjestu ne ograničava opseg poslova koje bi privremeno upućeni zamjenik državnog odvjetnika mogao obavljati u Uredu, a to nije propisano niti u ZoDO u čl. 124. koji govori o upućivanju na rad u državno odvjetništvo istog ili nižeg ranga od onoga u kome upućena osoba obnaša državnoodvjetničku dužnost. Upravo ovakvo rješenje se ukazuje logičnim jer je, obzirom na propisanu nadležnost u odnosu na kaznena djela za koja je stvarno nadležan ZUSKOK, uočljivo je da u odnosu na zapriječene kazne kod kaznenih djela iz nadležnosti ZUSKOK-a radi se o kaznenim djelima sa zapriječenim kaznama koje bi bez ove norme odgovarale stvarnoj nadležnosti i općinskih i županijskih sudova, a uz čiju nadležnost bi bila određena i stvarna

nadležnost državnih odvjetništava. Kako ZUSKOK kao posebni državnoodvjetnički zakon propisuje stvarnu nadležnost neovisno o zapriječenim kaznama (a zatim u čl. 31. ZUSKOK-a i mjesnu i stvarnu nadležnost sudova), to nije moguće niti govoriti o višem i nižem državnom odvjetništvu, zbog čega zakonodavac i ne ograničava djelokrug poslova upućenog državnog odvjetnika ili njegovog zamjenika na poslove državnoodvjetničkog savjetnika, već smislenim tumačenjem ovih normi jedino ispravnim se ukazuje da se takva osoba koja je već ranije postavljena za državnoodvjetničkog dužnosnika privremeno upućuje na rad u Ured, gdje će obavljati poslove zamjenika Ravnatelja Ureda s mogućnošću obavljanja svih poslova iz nadležnosti zamjenika ravnatelja Ureda. Prema tome, zakonodavac je, očito polazeći od specifičnosti unutar državnoodvjetničke organizacije, predvidio mogućnost upućivanja na rad u USKOK državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, neovisno radi li se o osobama koje dolaze s općinske ili županijske nadležnosti, a kako se radi o upućivanju na rad koje je ipak privremenog karaktera, nije kao uvjet za mogućnost privremenog upućivanja postavio godine radnog iskustva kako je to propisano za raspoređivanje na rad u Ured (čl. 8. st. 1. ZUSKOK-a). Za razliku od opće zakonske norme koja govoreći o privremenom upućivanju na rad u više državno odvjetništvo, u kojoj situaciji je izrijeком naznačeno da se osoba koja je privremeno upućena na rad upućuje u statusu višeg državnoodvjetničkog savjetnika s ograničenim opsegom poslova, kada je riječ o privremenom upućivanju na rad u Ured, tada takvo ograničenje ne postoji, a kako se radi o osobama koje su već imenovane za državnoodvjetničkog dužnosnika na državnim odvjetništvima sa kojih dolaze, to bez ranije spomenutog ograničenja proizlazi da ih se privremeno upućuje na rad u Ured na poslove zamjenika Ravnatelja Ureda, bez da je potrebno da udovoljavaju uvjetima radnog iskustva kakvo je potrebno za redoviti raspored na mjesto zamjenika Ravnatelja Ureda, ali u ograničenom trajanju, odnosno radi rada na pojedinom predmetu. Je li takva zakonska norma sukladna s ostalim zakonskim normama kojima se ustanovljava, ustrojava i određuje djelokrug i nadležnost državnog odvjetništva svakako nije za propitivanje u pojedinom kaznenom postupku tako dugo dok osoba koja obavlja određene državnoodvjetničke poslove, za taj svoj posao ima valjano donesene odluke o upućivanju nadležnih osoba, tijela i institucija tj. rješenje o privremenom upućivanju na rad u Ured valjano doneseno od Glavnog državnog odvjetnika. U konkretnom slučaju niti opt. L. kao žalitelju nije sporno da potpisnik optužnice S. M. ima rješenje Glavnog državnog odvjetnika kojim ga kao zamjenika općinskog državnog odvjetnika privremeno upućuje na rad u USKOK na vrijeme od jedne godine (ponavljajući ta rješenja). Prema tome, kako se radi o osobi koja je državnoodvjetnički dužnosnik – zamjenik općinskog državnog odvjetnika sukladno zakonu privremeno upućen na rad u USKOK, to upućivanje nije na poslove državnoodvjetničkog savjetnika, već upravo zamjenika Ravnatelja, u kojem svojstvu je on i sastavio te potpisao optužnicu. Ovakva radnja ne dovodi do povrede odredbe čl. 6. Konvencije u odnosu na "pravo na zakonom ustanovljeni sud" jer, osim što je privremeno upućivanje na rad u Ured provedeno sukladno postojećem zakonu, to i procesni zakon, kada govori o ovlaštenom tužitelju, govori o državnom odvjetniku, misleći pri tome na državnoodvjetničku organizaciju u odnosu na individualiziranu stvarnu nadležnost, a ne na pojedinu osobu - suca kako je to kod sudbene vlasti. Stoga niti u tome dijelu sastavljanje optužnice po osobi koja je upućena na rad u Ured ne znači da bi u ovom postupku izostao zahtjev ovlaštenog tužitelja. Ovo tim više što se radi o potvrđenoj optužnici, dakle optužnici u odnosu na koju je optužno vijeće odlučilo da je ona podobna za raspravljanje o krivnji optuženika tj. za vođenje rasprave."

17.2. Uz navedeno treba istaknuti da isti pravni stav proizlazi i iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske od 31. siječnja 2019., broj: U-III-1140/2018. kojom nije prihvaćena ustavna tužba zbog povrede ustavnih i konvencijskih prava tužitelja R. P. koja se temeljila, između ostalih razloga, i na prigovoru neovlaštenog zastupanja optužbe državnog odvjetnika koji je upućen na rad u USKOK na poslove zamjenika ravnatelja, a nije ispunjavao zakonske uvjete za raspoređivanje na tu poziciju, jer je Ustavni sud u obrazloženju te odluke naveo da prihvaća razloge koje je o tom spornom pitanju iznio Vrhovni sud Republike Hrvatske u već citiranoj odluci I KŽ-Us-21/2015-10. Budući se radi o potpuno istoj pravnoj problematici, o kojoj postoje brojne odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a i citirana odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, ovaj drugostupanjski sud ne nalazi za potrebnim da u konkretnom slučaju zamijeni tu dosadašnju dosljednu sudsku praksu, i stoga žalbe navedenih optuženika zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. stavka 1. točke 5. ZKP/08 nisu osnovane."

17.3. Isto tako treba navesti da ZKP/08. poznaje tri vrste tužitelja i to državnog odvjetnika, oštećenika kao tužitelja i privatnog tužitelja, a državni odvjetnik je ovlašten tužitelj za kaznena djela za koja se progon poduzima po službenoj dužnosti, pa optužba neovlaštenog tužitelja postoji ukoliko bi državni odvjetnik podigao optužbu za kazneno djelo za koje se progon poduzima privatnom tužbom ili obrnuto.

18. Nije u pravu žalitelj AE niti žaliteljica IO, niti kada navode da je sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 9. ZKP/08., time što je izvršio intervenciju u činjenični opis djela pod točkom 1., pri čemu takvu intervenciju obrazlaže na način da iz provedenih dokaza nije utvrdio da bi optužena IO sudjelovala u izradi natječajne dokumentacije za javnu nabavu u 2006. godini na način kako joj se to stavljalo na teret izmijenjenom optužnicom. Žalitelji smatraju da je na taj način prvostupanjski sud prekoračio optužbu jer da je time optuženom AE stavljena na teret veća kriminalna količina od one za koju se teretio optužnicom.

18.1. Po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, izmjenom činjeničnog opisa na način da je optuženi AE umjesto radnji za koje je bio terećen izmijenjenom optužnicom i to: "zatražio od IO da natječajnu dokumentaciju prilagodi mogućnostima društva ...", proglašen krivim da je "osigurao da se u natječajnu dokumentaciju, među uvjete kojima ponuditelji dokazuju svoju gospodarsku, tehničku i kadrovsku sposobnost, uvrste brojni uvjeti koje zadovoljava upravo to društvo", nije došlo do prekoračenja optužbe niti je time povećana kriminalna količina koja se optuženom AE stavlja na teret, a kako je to i obrazložio prvostupanjski sud pod točkama 226–228. obrazloženja.

19. Nisu osnovani niti daljnji žalbeni navodi optuženog AE, u žalbi podnesenoj osobno i po braniteljici dr.sc. Sandri Marković, da je tijekom postupka došlo do bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08. i to povrede prava obrane i povrede prava na pravično suđenje, jer da je prvostupanjski sud odbio ispitati dvojicu predloženih svjedoka od strane obrane i to LK i ZČ, te provesti novo vještačenje, dok je s druge strane sud ispitao po prijedlogu USKOK-a skoro 100 svjedoka i proveo predložena vještačenja.

19.1. Naime, prvostupanjski sud je obrazložio pod točkama 604. i 605., 606. i 607. iz kojih razloga je odbio ispitati navedene svjedoke. Predloženi svjedoci nisu bili jedini svjedoci koje je obrana predložila tijekom postupka, a prvostupanjski sud je također dao jasne razloge zbog kojih je odbio provesti novo vještačenje. Time što je prvostupanjski sud ocijenio, pozivajući se na članak 421. ZKP/08. da je ispitivanje predloženih svjedoka i provođenje novog vještačenja nevažno i odugovlačeće, obzirom na već provedene dokaze, nije povrijedio pravo na obranu niti pravo na pravično suđenje optuženiku.

19.2. Također nisu osnovani daljnji navodi u žalbi optuženika, izneseni pod točkom V.18. žalbe podnesene po branitelju Nikoli Drobcu, da je prvostupanjski sud u odnosu na kazneno djelo primanja mita iz članka 293. stavka 1. KZ/11., opisano pod točkom 2. izreke, kaznenu odgovornost optuženika temeljio samo na iskazu svjedokinje DF, iz istrage, a protivno odredbi članka 411. stavka 4. ZKP/08. Suprotno navedenom, prvostupanjski sud je, vezano za navedeno kazneno djelo i kaznenu odgovornost optuženika, osim iskaza svjedokinje DF, proveo i druge personalne i materijalne dokaze, na temelju kojih je onda donio svoju odluku, koju je i obrazložio pod točkama 628-640. i 645.–657., a o čemu će detaljnije biti riječi prilikom razmatranja žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tako da nije počinjena niti bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08.

19.3. Pod točkom 4.2. žalbe podnesene po braniteljici dr.sc. Sandri Marković žalitelj obrazlaže povredu ustavnih i konvencijskih prava optuženika, pa tako u bitnome navodi da je postupanje suda u odnosu na njega bilo obilježeno eklatantnim proceduralnim i materijalno pravnim povredama koje su u konačnici rezultirale povredom njegovih temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i to prava na pravično suđenje iz članka 29. Ustava i članka 6. Konvencije, te prava na vlasništvo iz članka 48. Ustava odnosno članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, no niti u tom dijelu žalitelj nije u pravu.

19.4. Suprotno žalbenim navodima, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda nije u pravu žalitelj da je sud prvog stupnja od samog početka postupka bio pristran i da je svoje zaključke temeljio na indicijama, da je imao negativan pristup prema tvrdnjama optuženika. Također, pogrešno žalitelj navodi da je sud od samog početka postupka stvorio mišljenje da je optuženik kriv, čime da mu je prejudicirao krivnju, te povrijedio pravila o teretu dokazivanja i povrijedio pretpostavku nedužnosti, jer da je odbio ispitati svjedoke predložene od strane obrane, a na okolnost kupovine umjetničkih slika od optuženika.

19.5. Navodi obrane optuženika da je sud dužan osigurati da se rasprava i dokazivanje provede pošteno, te da se svakoj strani mora dati jednaka mogućnost da pomoću dokaza utvrđuje činjenice važne za presuđenje, su točni i sa istima se slaže i ovaj drugostupanjski sud, no upravo sve to što obrana navodi prvostupanjski sud je, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda i osigurao, a što je razvidno iz cjelokupnog vođenja ovog kaznenog postupka, raspravnih zapisnika u koje je ovaj sud izvršio uvid i obrazloženja pobijane presude, tako da niti ti navodi nisu osnovani.

19.6. Nadalje, suprotno žalbenim navodima, obrana je tijekom cijelog postupka bila u mogućnosti predlagati svjedoke, ispitati kako svjedoke optužbe, tako i svjedoke obrane koje je prvostupanjski sud prihvatio, a razloge zbog kojih ispitivanje određenih svjedoka obrane nije prihvatio jasno i detaljno je obrazložio (točka 604. -607, 746-753).

19.7. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud prihvatio je i dokazne prijedloge obrane za čitanjem materijalnih dokaza, pa je tako pročitao članak "Zarazne bolesti u Hrvatskoj u 2006.", dokument naziva "Nalaz i mišljenje" sačinjen po Anđelku Medvidoviću (točka 606.) te dokument-analiza sačinjena od strane stalnog sudskog vještaka Borisa Lamze (list 389.). To što je sud prvog stupnja odbio uvrstiti u spis i pročitati svu dokumentaciju koju je obrana dostavila, ne predstavlja povredu prava na obranu i pravično suđenje, kako to pogrešno smatra žalitelj.

19.8. Prema ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, sud prvog stupnja proveo je detaljan dokazni postupak, u kojem su ispitani svjedoci optužbe i svjedoci obrane, obrana je tijekom cijelog postupka aktivno sudjelovala postavljajući pitanja svjedocima, vještacima, te je imala mogućnost tijekom cijelog postupka stavljati primjedbe na iskaze svjedoka, kao i prigovore na nalaze i mišljenja vještaka, a koje pravo je i konzumirala, što je sve razvidno iz raspravnih zapisnika. Činjenica da je prvostupanjski sud odbio ispitivanje svjedoka koje je predložila obrana, na okolnost kupnje slika od optuženika, ne predstavlja povredu prava na obranu niti na pravično suđenje, budući je prvostupanjski sud dao jasne razloge, pozivajući se na odredbu članka 421. stavka 1. točku 4. ZKP/08. zbog čega smatra takve dokazne prijedloge odugovlačećim.

19.9. Isto tako žalitelj AE pogrešno navodi kako je prvostupanjski sud zaključio o postojanju dogovora između njega i optuženog UB samo na temelju činjenice da su prijatelji, jer upravo suprotno proizlazi iz obrazloženja prvostupanjske presude, iskaza svjedoka, a posebno materijalne dokumentacije pronađene pretragom računala trgovačkog društvo ..., koju je prvostupanjski sud detaljno analizirao. Također je sud dao jasne razloge koji se temelje na provedenim dokazima, zbog čega smatra utvrđenim da je optuženi UB kao protuuslugu za dobiveni posao, podmirivao troškove putovanja na koje je išao zajedno s optuženim AE i optuženi AE sa svojom obitelji, a vezano za inkriminaciju pod točkom 2. izreke presude.

20. Vezano za test pravične ravnoteže na koji se optuženi AE poziva u žalbi izjavljenoj po braniteljici dr.sc. Sandri Marković, treba reći da miješanje u nečije pravo na uživanje imovine mora biti u razumnoj mjeri razmjerno cilju koji se tim miješanjem želi postići, odnosno da treba postojati pravična ravnoteža između općeg društvenog interesa i zahtjeva da se zaštite prava osobe na koju se miješanje odnosi, pri čemu se na osobu ne smije staviti prekomjeren teret, a što je izraženo u odlukama ESLJP-a Todorov i drugi protiv Bugarske, Balsamo protiv San Marina, br. 20319/17 i 21414/17., a koji zahtjevi su u konkretnom slučaju ostvareni.

21. U dijelu žalbe koju je optuženik podnio po branitelju Nikoli Drobcu, i to od točke V.2. pa do V.18., koji dio je podveo pod žalbenu osnovu bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zapravo analizira i preocjenjuje dokaze, na koji način zapravo pobija pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, pa će se ti navodi analizirati pod žalbenom osnovom pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

22. Kako je za sve odlučne činjenice koje je trebalo utvrditi u ovom postupku, prvostupanjski sud dao jasne i detaljne razloge, koje je temeljio isključivo na provedenim dokazima tijekom zakonito provedenog postupka, pozivanje žalitelja na konkretne presude Europskog suda za ljudska prava u kojima je došlo do povrede prava na pravično suđenje, povrede ljudskih prava i prava vlasništva, u potpunosti je neosnovano, jer to ovdje nije slučaj.

23. Slijedom svega naprijed navedenog, nisu osnovani žalbeni navodi optuženog AE i optužene IO da bi prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 5. 9. i 11., kao niti članka 468. stavka 2. ZKP/08. jer optuženicima nije teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje, zajamčeno Ustavom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a niti je počinjena bitna povreda iz članka 468. stavka 3. ZKP/08., dok ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio niti postojanje bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08., na koje pazi po službenoj dužnosti.

U odnosu na žalbenu osnovu zbog povrede Kaznenog zakona iz članka 469. stavka 1. točke 4. ZKP/08.

24. Optuženi AE u žalbi podnesenoj osobno i u žalbi podnesenoj po braniteljici dr.sc. Sandri Marković smatra da je u pobijanoj presudi primijenjen zakon koji se nije mogao primijeniti pa da je time počinjena i bitna povreda odredaba kaznenog postupka, jer presuda ne sadrži obrazloženje relevantnih pravnih pitanja zbog čega se ne može zakonito i pravilno ispitati (članak 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08).

24.1. U žalbi navodi kako kazneno djelo iz članka 337. stavka 4. KZ/97. nije moglo biti počinjeno pribavljanjem imovinske koristi pravnoj osobi, te da je sud prilikom ocjene koji je zakon blaži povrijedio kazneni zakon na štetu optuženika.

24.2. No, žalitelj nije u pravu. Prvostupanjski sud je obrazložio pod točkama 972. - 976. koji je zakon primijenio kao i razloge za svoju odluku, a koje obrazloženje prihvaća i Visoki kazneni sud Republike Hrvatske. Prvostupanjski sud je ispravno naveo da su protupravne aktivnosti optuženog AE, optužene IO i optuženog UB započele u vrijeme važenja KZ/97., a da su dovršene u vrijeme važenja KZ/11., time da se Kazneni zakon promijenio za vrijeme počinjenja tih kaznenih djela. Kako odredba članka 3. stavka 4. KZ/11. propisuje da ukoliko se izmijeni zakon za vrijeme počinjenja kaznenog djela, da će se u odnosu na optuženika primijeniti zakon koji je bio na snazi u vrijeme dovršenja radnje, pa kako su radnje dovršene nakon 1. siječnja 2013., kada je stupio na snagu novi KZ/11., radnje optuženika pravilno su kvalificirane po novom KZ/11.

U odnosu na žalbenu osnovu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja:

25. Optuženi AE u žalbi podnesenoj zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ponovno ponavlja ono što je već naveo pod žalbenom osnovom bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pa tako ponovno navodi da postupci suda u bitnome predstavljaju grubo kršenje pravičnog suđenja, članka 29. stavka 1.

Ustava Republike Hrvatske, članka 6. EKLJP, te se poziva i na druge bitne povrede odredaba kaznenog postupka o kojima se ovaj drugostupanjski sud već očitovao.

26. Nije u pravu optuženi AE, kada u žalbi podnesenoj osobno i po braniteljici dr.sc. Sandri Marković navodi da u pobijanoj presudi ne postoji pravna i argumentirana analiza iskaza svjedoka KR, HŽP i ŠB od strane suda, već da se samo interpretiraju njihovi iskazi u kojima oni iznose svoja očekivanja i promišljanja, koja se ne temelje na konkretnoj dokumentaciji i internim pravilima Zavoda za javno zdravstvo. U odnosu na takve navode, treba reći da je prvostupanjski sud u svom obrazloženju analizirao i ocjenjivao iskaze svjedoka KR, HŽŠ i ŠB, i to kako sa rasprave i tako i sa dokazne radnje, pa je naveo u kojem djelu ih prihvata i zašto, ocjenjujući ih i uspoređujući sa svim ostalim provedenim dokazima, pa nije svoju odluku temeljio samo na iskazima tih svjedoka.

26.1. Tako je iskaz svjedokinje KR interpretirao pod točkama 26-40., pri čemu je istoj predočavao i dijelove iskaza sa dokazne radnje, nakon čega je pod točkama 40-44. naveo što u bitnome proizlazi iz njenog iskaza i što se time dokazuje. Isto tako pod točkom 93. u bitnome je naveo ono što je iskazivao svjedok ŠB, a pod točkom 150. obrazloženja iskaz svjedokinje HŽP, nakon čega je pod točkama 151. i 152. obrazloženja presude, analizirao što proizlazi iz njihovih iskaza. Njihove iskaze zatim je povezao sa iskazom svjedokinje ČA, djelatnice iz Gradskog ureda za zdravstvo, NJ, pročelnice Gradskog ureda za zdravstvo nakon odlaska optuženog AE, svjedoka OR, svjedokinje BA, svjedoka HI, svjedokinje MT, svjedokinje BR, svjedokinje ZC, svjedoka AŽ, djelatnika Zavoda za javno zdravstvo dr. Andrija Štampar, te sve doveo u vezu s obranom optuženog AE, nalazom i mišljenjem vještaka Maria Cirakija i dokumentacijom u spisu, a što je navedeno pod točkama 153–208 obrazloženja pobijane presude.

26.2. Daljnji žalbeni navod optuženog AE da je prvostupanjski sud svjedokinji RB, prilikom predočavanja dokumenta s lista 14742, propustio navesti sadržaj predočenog dokumenta čime je dovedena u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja, u potpunosti je neosnovan jer je svjedokinja uvidom u taj dokument imala jasno saznanje o kojem dokumentu se radi, a isti je i pročitao tijekom dokaznog postupka pod točkom 4. obrazloženja presude. Isto obrazloženje odnosi se i na predočavanje ostale dokumentacije u spisu.

26.3. Nadalje, optuženik u žalbi navodi kako niti iz jednog dokaza ne proizlazi da bi on utjecao na osnivanje i imenovanje Stručnog povjerenstva za pripremu i provođenje javnog nadmetanja za usluge dezinfekcije, mehaničkog čišćenja i čišćenja suhim ledom na klimatizacijskim i ventilacijskim sustavima, te na izbor najpovoljnijeg izvođača, pa u prilog svojim navodima izdvaja samo određene dijelove iz obrazloženja pobijane presude, navodeći da takav zaključak suda ne proizlazi iz provedenih dokaza, te smatra da su i pogrešne činjenične premise prvostupanjskog suda pod točkom 212, strana 282 presude, no i tu nije u pravu.

26.4. Naime, suprotno žalbenim navodima, iz iskaza svjedoka, članova Povjerenstva za konkretni natječaj, i to ŠB, IM, ČP, ĐF, PP u bitnome proizlazi kako oni nisu sačinjavali nikakvu dokumentaciju niti materijale za javnu nabavu, već da su samo formalno donijeli odluku da se ide u nabavu, raspiše natječaj i odabere najpovoljnija ponuda, te da su samo potpisali dokumentaciju unaprijed pripremljenu od Stručne

službe Gradskog ureda za zdravstvo, a što je navedeno pod točkama 217-225 obrazloženja pobijane presude. Što se tiče utjecaja optuženog AE da za navedeni posao bude izabrano upravo trgovačko društvo ... prvostupanjski sud je pod točkama 277-312. obrazloženja pobijane presude iznio uvjerljive, životne i jasne razloge zbog kojih smatra da je izbor tog trgovačkog društva upravo rezultat dogovora optuženog AE i optuženog UB, a koje razloge u potpunosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, te upućuje žalitelja na navedene točke radi nepotrebnog ponavljanja.

26.5 U odnosu na svijest optuženog AE o tome da čišćenje u dvoranama nije provođeno, a na što se također poziva optuženi u svojoj žalbi, navodeći da nije mogao znati da se čišćenje ne provodi, jer mu na to nije ukazano od strane optužene IO, treba navesti kako je u obrazloženju pobijane presude jasno obrazloženo iz kojih dokaza je prvostupanjski sud zaključio da je optuženi AE sve znao, zbog čega ga optužena IO nije niti trebala na to upozoravati, kao i iz čega proizlazi da je postupao upravo na poticaj i u dogovoru s optuženim UB, i uz znanje i znatan doprinos optužene IO cijeloj realizaciji dogovorenog postupanja.

26.6. Da je cijeli postupak čišćenja KV sustava sportskih dvorana i to metodom "suhog leda" upravo i pokrenut na inicijativu optuženog AE, zato što trgovačko društvo ... raspolaže upravo tom izuzetno skupom tehnologijom, da su uvjeti natječaja bili prilagođeni tom trgovačkom društvu, proizlazi i iz iskaza svjedoka FR i DK, djelatnika u trgovačkom društvu ..., kao i iz dokumentacije koja je pronađena pretragama računala oduzetih iz poslovnih prostorija tog trgovačkog društva, a što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio pod točkama 234-246. pobijane presude.

26.7. Obzirom na gore navedeno, jasno je, a protivno daljnjim žalbenim navodima, da je optuženik mogao narediti optuženoj IO da postupa na način za koji se tereti činjeničnim opisom optužnice, a što isti bezuspješno nastoji otkloniti, jer je upravo on optuženoj bio nadređeni, po čijim uputama je obzirom na hijerarhiju morala postupati, a da je ista i postupala u skladu s njegovim uputama, proizlazi iz dijela obrazloženja prvostupanjskog suda, vezano za optuženu IO.

26.8. Nije u pravu žalitelj AE niti kada navodi, da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno i u odnosu na kazneno djelo primanja mita iz članka 293. stavka 1. KZ/11. Tako optuženik iz obrazloženja presude izdvaja određene dijelove obrazloženja, te u odnosu na izdvojene dijelove daje svoja tumačenja o tome zašto smatra da su utvrđenja prvostupanjskog suda proizvoljna i pogrešna, pa navodi kako činjenica što su optuženi UB i on bili prijatelji i išli na zajednička putovanja, te imali zajedničku firmu ne predstavlja kazneno djelo, odnosno protupravno ponašanje.

26.9. U pravu je žalitelj da činjenica prijateljstva i zajedničkih putovanja sama po sebi ne predstavlja protupravno ponašanje, no prvostupanjski sud detaljno je obrazložio u odnosu na kazneno djelo primanja mita pod točkama 623–660 pobijane presude, iz kojih sve dokaza proizlazi da su se u ponašanju optuženog AE ostvarili svi bitni elementi kaznenog djela iz članka 293. stavka 1. KZ/11. Prvostupanjski sud je osim nesporne činjenice da su optuženici bili prijatelji, svoja utvrđenja da je upravo optuženi UB podmirivao sve troškove putovanja za optuženog AE i njegovu obitelj i to u inkriminiranom razdoblju, potkrijepio iskazima svjedoka DF, LJU, ZO, DK, BB, te materijalnom dokumentacijom u spisu i to zrakoplovnim kartama, uplatama izvršenih s tekućeg računa opruženog UB, e-mail komunikacijom trgovačkog društva ...,

podacima prikupljenim putem međunarodne pravne pomoći, izdanim računima, koje dokaze je povezao s vremenom u kojem su se ta putovanja odvijala (upravo inkriminirani period), kao i obranama optuženog AE i UB, koje su vezano za plaćanja troškova putovanja bile proturječne.

27. U žalbi podnesenoj po branitelju, odvjetniku Nikoli Drobcu, navodi se kako žalitelj smatra da u činjeničnom opisu kaznenog djela nisu opisane relevantne činjenice bez kojih kazneno djelo iz članka 291. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. ne može opstojati i to prvenstveno da iz istog ne proizlazi kako bi to optuženik osiguravanjem prilagođavanja natječajne dokumentacije onemogućio da u otvorenom postupku javne nabave sudjeluju drugi poslovni subjekti, da bi postupao znajući da se na javni natječaj u otvorenom postupku javne nabave neće javiti ponuditelj sa povoljnijom ponudom od TD ..., kao i da je optuženik nalažući isplate po računima društva ... postupao svjestan da usluga nije izvršena sukladno ugovoru i da društvo ... nije u čišćenju KV sustava koristilo metodu "suhog leda", no takvi žalbeni navodi nisu osnovani budući iz iskaza svjedoka DK i svjedokinje FR, te pronađene i oduzete dokumentacije prilikom dokazne radnje pretrage prostorija i kompjutera trgovačkog društva ... proizlazi da je natječajna dokumentacija i uvjeti u istoj bila izrađena upravo u prostorijama tog trgovačkog društva te prilagođena upravo tom trgovačkom društvu, da su druga društva koja su se javila na isti natječaj bila u dogovoru s trgovačkim društvom ... (tzv. miterice), a što je sve bilo poznato optuženom AE, kao što mu je bilo poznato i da se usluge čišćenja ne obavljaju prema ugovoru, a što je sve prvostupanjski sud detaljno obrazložio u svojoj presudi.

27.1. Nije točno niti da bi prvostupanjski sud zaključivao samo na temelju indicija da je optuženi AE na počinjenje kaznenog djela bio potaknut od strane UB, jer je, suprotno takvim žalbenim navodima, prvostupanjski sud svoj zaključak izveo analizirajući obranu optuženog AE, obranu UB, materijalnu dokumentaciju koja je izuzeta prilikom pretrage poslovnih prostorija TD ..., te iskaza svjedoka DK i FR, a što je detaljno obrazloženo pod točkama 250-260., 265-268., 275-292 i 600-604., te zaključno točkama 608-609. obrazloženja presude.

27.2. Nije u pravu žalitelj niti kada navodi, da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio kako je program čišćenja KV sustava sportskih dvorana metodom "suhog leda" iniciran od strane optuženog AE, iako mjerodavne analize ZZJZ nisu ukazivale na postojanje opasnosti od pojave zarazne bolesti i time ugrozu za korisnike dvorana, kao i da iz zapisnika o ocjeni čistoće od 28. ožujka 2006. nije proizlazila bilo kakva opasnost od pojave zarazne bolesti, a niti opasnost za korisnike dvorana, no prvostupanjski sud i o tome je dao uvjerljive i jasne razloge u obrazloženju presude pod točkama 42–95., gdje se obrazlaže u kojem trenutku je optuženi donio odluku i iz kojih motiva o potrebi čišćenja tom metodom KV sustava u svih 12 dvorana, zatim se obrazlaže iz čega proizlazi da je dopis od 28. ožujka 2006. nevjerodostojan dokument te se navode i analiziraju iskazi svjedoka MP, NKP, AC, LZ, KP, RŽ, ŠB, NN, MP, SB, OP, kao i nalaz i mišljenje strojarskog vještaka Maria Cirakia, o tome jesu li postojale indikacije za potrebu čišćenja dvorana metodom "suhog leda" kao i je li ta metoda dobar izbor za čišćenje KV sustava u sportskim dvoranama. Također je prvostupanjski sud u obrazloženju presude naveo kako su analize izvršene u samo četiri sportske dvorane, a ne u dvanaest za koliko dvorana je raspisan javni poziv i osigurana sredstva u proračunu, da je manje od 1 promila u procesu čišćenja

sportskih dvorana korištena metoda "suhog leda", što proizlazi također iz nalaza i mišljenja vještaka Marija Cerakia.

27.3. Zbog svega gore navedenog, nisu osnovani žalbeni navodi optuženog AE, kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je dopis od 28. ožujka 2006. nevjerodostojan i da ga nije sastavio svjedok MP, te kako je prvostupanjski sud pogrešno prihvatio kao istinit njegov iskaz koji je dao na dokaznom ročištu. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je za svoja utvrđenja do kojih je došao na temelju provedenih dokaza i na temelju kojih je utvrdio da je predmetni dopis nevjerodostojan, detaljno obrazložio pod točkama 46-64, te pod točkama 74–81., što u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

27.4. Nadalje se optuženik poziva na iskaze svjedokinja MD i NKP, koje su bile tajnice svjedoka MP i koje su navele kako je faksimil svjedoka MP bio dostupan samo njima i svjedoku, pa da nije logično da bi tajnice krivotvorile dopis jer za to nemaju nikakav interes. Točno je da svjedokinje nemaju interes da bi krivotvorile takav dopis, no to ne dovodi u pitanje zaključak suda prvog stupnja da je dopis od 28. ožujka 2006. nevjerodostojan, jer je sud pod točkom 74. naveo da iz iskaza svjedoka, djelatnika Zavoda za javno zdravstvo, koji su proveli konkretne analize 2006., te djelatnika Gradskog ureda za zdravstvo ŠB proizlazi, kako prema njihovim zapisnicima nije utvrđeno postojanje rizika od zaraze za korisnike sportskih dvorana putem klimatizacijsko-ventilacijskog sustava, dok se pod točkom 77. obrazloženja, vezano za dopis od 28. ožujka 2006. navodi: "pri čemu je iz prijemnog pečata Grada Zagreba vidljivo, da je taj dopis datiran sa 28. ožujka 2006., u Gradski ured za zdravstvo zaprimljen 2. kolovoza 2006., što bi značilo, da je pristigao u taj Ured nakon što je još u srpnju 2006. optuženi AE tražio prenamjenu sredstava upravo za ovu uslugu čišćenja. O tome tko je sačinio predmetni dopis i zbog čega je on u Grad Zagreb zaprimljen tek 2. kolovoza 2006., može se samo nagađati, ali je nesporno da nije vjerodostojan, jer ne potječe od osobe koja se navodi kao potpisnik istoga, znači MP i da je pristigao u Ured za zdravstvo naknadno, kada je očito netko primijetio da zapravo nema nikakvog dokumenta kojim bi se opravdao taj postupak nabave". Ovakvo obrazloženje prvostupanjskog suda je životno i logično i u cijelosti ga prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

27.5. U daljnjem dijelu žalbe optuženik navodi kako se nesumnjivo radilo o programu koji je sa stanovišta javnozdravstvene zaštite "kao nadstandard" bio koristan i poželjan, a o čemu su iskazivali svjedoci SĆ, BR, AC, ZC, RŽ i KR te MP, kao i da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da su KV sustavi čišćeni od strane zaposlenika dvorana. Iako je točno da su navedeni svjedoci iskazivali da je čišćenje KV sustava potrebno i preventivno obaviti, a što nije sporno, jer su se navedeni sustavi tijekom godine i čistili od strane djelatnika sportskih dvorana, treba ponovno navesti kako je tijekom dokaznog postupka nesporno utvrđeno da je metodom suhog leda, očišćeno manje od 1 promila KV sustava u sportskim dvoranama, da je u nekim dvoranama čišćenje u potpunosti izostalo, da u jednoj od dvorana uopće nije postojao KV sustav, a što je sve prvostupanjski sud nesporno utvrdio na temelju materijalne dokumentacije koja se odnosi na te dvorane i navodno provedena čišćenja, te na temelju iskaza svjedoka koji su bili zaposleni u tim sportskim dvoranama i to ĐBD, NM, ŽŠ, ŠĐ, NNJ, ŠB, MJ, ŠO, KO, UO, VR, kao i djelatnika trgovačkog društva koji su bili zaduženi za čišćenje, i to DK, BC, KS, RR, KR, OL, IJ, DB, AR, LO, ZG. Svjedoci, zaposlenici u sportskim dvoranama, iskazivali su kako

na okolnosti čišćenja KV sustava u sportskim dvoranama od njih samih, tako i na okolnost čišćenja od strane djelatnika ..., te su naveli ukoliko je čišćenje uopće bilo provedeno da se čistilo mehanički, krpama i četkama, a suhi led da se uopće nije koristio ili se koristio u jako malom obimu. Slično su svjedočili svjedoci, djelatnici trgovačkog društva ..., koji su iskazivali da je čišćenje najvećim djelom obavljeno mehanički, u neznatnom dijelu "suhim ledom", neki od njih da uopće "suhi led" nije korišten, te da su morali obaviti snimanje stroja za "suhi led" koji bi donijeli u neku sportsku dvoranu, po nalogu UB i DK, a da se čišćenje zapravo uopće tim strojem, nije obavljalo.

27.6. Nadalje žalitelj ističe, kako je neosnovano utvrđenje prvostupanjskog suda, da je optuženi AE inicirao program čišćenja KV sustava sportskih dvorana neovisno o osiguranim sredstvima u proračunu Gradskog ureda, a što obrazlaže time, da je optuženik 26. srpnja 2006. poslao Gradskom poglavarstvu Grada Zagreba, Prijedlog zaključka o osnivanju i imenovanju Stručnog povjerenstva za pripremu i provođenje postupka javnog nadmetanja za usluge dezinfekcije, mehaničkog čišćenja i čišćenja "suhim ledom" na klimatizacijskim i ventilacijskim sustavima u sportskim dvoranama u kojem je navedeno da su sredstva planirane vrijednosti nabave od 8.000.000,00 kuna osigurana u proračunu Gradskog ureda, iako je tek istog tog 26. srpnja 2006. optuženik u ime Gradskog ureda uputio Gradskom uredu za financije Grada Zagreba zamolbu za prenamjenom sredstava u proračunu, pa je Gradskom poglavarstvu neistinito prikazano da su sredstva osigurana, iako su ista prenamjenom osigurana tek 7. prosinca 2006. Nadalje navodi, kako je obrana upravo na tu okolnost predlagala da se sasluša svjedok LK, koji bi mogao objasniti način kako su uobičajeno pojedini Gradski uredi postupali prilikom preraspodjele sredstava na proračunskim pozicijama Ureda, a da je sud taj dokazni prijedlog neosnovano odbio kao odugovlačeći. No niti u tom dijelu žalitelj nije u pravu.

27.7. Naime, navedene činjenice proizlaze iz dokumentacije u spisu, budući je razvidno da u trenutku kada je optuženik naveo da su sredstva osigurana, ista to nisu bila, a što se tiče ispitivanja svjedoka LK, pod točkom 605. pobijane presude prvostupanjski sud je obrazložio zašto je odbio dokazni prijedlog za ispitivanjem svjedoka LK. I po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, osnovano je sud prvog stupnja odbio prijedlog za ispitivanje svjedoka LK, budući je okolnost na koju je svjedok trebao biti ispitan nevažna za predmet inkriminacije, a objektivno je utvrđena dokumentacijom u spisu, dok je tijekom dokaznog postupka utvrđeno, da sredstva koja su naknadno Uredu za zdravstvo dodijeljena za čišćenje sportskih dvorana u Gradu Zagrebu metodom "suhog leda", nisu niti utrošena u tu svrhu, pa je ispitivanje navedenog svjedoka na predložene okolnosti, obzirom na navedeno bez značaja za konkretnu inkriminaciju.

27.8. U daljnjem dijelu žalbe obrana smatra kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio, da je upravo optuženik osoba koja bi imala bilo kakvu vezu sa sastavljanjem tehničkih specifikacija ili na bilo koji način sudjelovala u definiranju tehničke specifikacije natječaja, te da nije mogao znati, a time ni osigurati, da bi u tom postupku posao bio dodijeljen društvu ... Pri tome se poziva na iskaz svjedokinje NC, koja je u svom iskazu navela, da je tender mogla dobiti od optuženog AE, ali i od HI i ŠB, kao i da joj je te dokumente mogao dati netko u sobi ili tajnica od optuženog AE. No, takvi žalbeni navodi nisu osnovani. Prvostupanjski sud u pobijanoj presudi iznio je logične razloge zbog čega smatra utvrđenim da je dokumentaciju svjedokinja

dobila upravo od optuženog AE, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

27.9. Nadalje, bitno je navesti, kako za navedeno kazneno djelo niti nije odlučno, je li optuženi AE mogao biti 100% siguran da će mu to djelo i uspjeti, odnosno, da na natječaju neće sudjelovati i neko drugo društvo, niti da neće pristići povoljnija ponuda od ponude društva ... Točno je da optuženi AE nije mogao osigurati da se na natječaj ne javi niti jedno drugo društvo, no to nije niti potrebno da bi se ostvarila obilježja kaznenog djela iz članka 291. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11. Za inkriminaciju je dovoljno što je optuženi AE s optuženim UB uskladio natječajnu dokumentaciju i da je među uvjete kojima ponuditelji dokazuju svoju gospodarstvu, tehničku i kadrovsku sposobnost, uvrstio brojne uvjete koje zadovoljava upravo TD ..., a to su tehnička opremljenost, vrsta i karakteristika opreme i uređaja, staž zaposlenika, stručna sprema, broj zaposlenika, vlasništvo nad opremom za čišćenje "suhim ledom" od najmanje 6 mjeseci, a da je to učinio nesporno je utvrđeno tijekom dokaznog postupka izvođenjem brojnih dokaza, što je sud prvog stupnja i obrazložio pod točkama 246–250 obrazloženja pobijane presude.

28. S obzirom na naprijed navedeno, nisu od utjecaja niti daljnji žalbeni navodi optuženika kako iz zapisnika o pregledu pristiglih ponuda proizlazi, da je osim društva ... i društvo ..., kao i društvo ... dalo ponudu za navedeni natječaj, a da je i svjedok PN, predstavnik društva ... iz ... također naveo, da je i to društvo moglo zadovoljiti uvjete natječaja u pogledu tražene metode "suhog leda", a posebno iz razloga koji će biti nastavno izneseni.

28.1. U daljnjem dijelu žalbe ističe se kako u tijeku dokaznog postupka ne proizlazi da bi optuženi AE znao za moguće dogovorno postupanje društva ... i drugih sposobnih ponuditelja, odnosno za navodne dogovore između optuženog UB i svjedoka RT, odnosno SP, te da sud ne obrazlaže kako je utvrdio da bi optuženik znao da će ... moguće dogovoriti podnošenje tzv. "miterica".

28.2. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud pod točkama 235–248 iznio je detaljne i logične razloge zbog čega je sa sigurnošću utvrđeno, da je natječajna dokumentacija u koju su uvršteni uvjeti koje ponuditelj mora zadovoljavati, a koje uvjete je u potpunosti zadovoljavalo trgovačko društvo ..., izrađena upravo od strane zaposlenika društva ... i to gotovo 4 mjeseca prije javne objave nadmetanja (točka 246. presude), da je optuženi AE šest mjeseci prije objave javnog natječaja znao da će se čišćenje provoditi metodom suhog leda i da će izvršitelj biti trgovačko društvo ..., zbog čega je poslao optuženog UB tadašnjoj načelnici Odjela sanitarne inspekcije Gradskog ureda za zdravstvo KR da joj objasni princip rada s tim uređajem, a što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio pod točkom 253. obrazloženja pobijane presude. Nadalje, svoje utvrđenje, da je natječajnu dokumentaciju i to stručni dio dokumentacije svjedokinja NC dobila upravo od optuženog AE, prvostupanjski sud obrazložio je u točkama 247. i 248. Obzirom na ovakve zaključke suda prvog stupnja, koji imaju temelj u provedenim dokazima, jasno je da je optuženi AE imao saznanja i o tzv. "mitericama", iako i to negira.

28.3. U daljnjem dijelu žalbe navodi se kako je prvostupanjski sud pogrešno našao dokazanim, da je optuženi AE odredio da se kao metoda čišćenja koristi "suhi led", kako bi procijenjena vrijednost nabave mogla biti visoka, a svoj zaključak, da

prvostupanjski sud obrazlaže time da je sam optuženik u svojoj obrani naveo, kako je upravo on tražio da se u natječaju traži metoda "suhog leda" bez da je tražio stručnu podlogu zbog koje bi bilo opravdano tražiti upravo takvu metodu, pa nastavno navodi, da bi takav zaključak prvostupanjskog suda imao svoj smisao tek zajedno s utvrđenjem suda da je postojao unaprijed postignuti dogovor između optuženog AE i optuženog UB o tome da se čišćenje zapravo neće provoditi metodom "suhog leda", već drugim jeftinijim metodama.

28.4. Postojanje dogovora između optuženog AE i optuženog UB detaljno je obrazloženo od strane prvostupanjskog suda pod točkom 83., gdje je navedeno: "zaključak da je metoda odabrana isključivo po nalogu optuženog AE i do koje on nije došao "googlanjem" po Internetu, kako tvrdi u svojoj obrani, već na poticaj optuženog UB, koji je tu tehnologiju čišćenja imao u svojoj opremi u TD ... I po ocjeni drugostupanjskog suda, upravo se zbog saznanja o cijeni koštanja te metode čišćenja, koja saznanja je dobio od optuženog UB, optuženi AE se zalagao da ta metoda bude uvrštena u natječaj, što ne spori u svojoj obrani, a ne zbog toga što je ta metoda te 2006. bila "sam vrh ponude, što se tiče kvalitete čišćenja", kako nastavno tvrdi u obrani, iako takva njegova tvrdnja u ovom postupku nije potkrijepljena izvedenim dokazima".

28.5. O tome, da je odabir metode čišćenja "suhim ledom" bila odluka upravo optuženog AE, vezano za koju se nije konzultirao sa svojim suradnicima, niti sa Zavodom za javno zdravstvo, iskazivali su svjedoci KR, MP i HI. Pri tome kroz obrazloženje presude sud opravdano ističe, a što i predstavlja suštinu inkriminacije, da čišćenje KV sustava u sportskim dvoranama u jednom dijelu nije uopće provedeno, a onaj dio koji je čišćen najvećim dijelom nije čišćen metodom "suhog leda", već mehanički, ali je sve naplaćeno kao da je cjelokupno čišćenje provedeno metodom "suhog leda". Takav zaključak prvostupanjskog suda proizlazi upravo iz provedenog strojarskog vještačenja, kojim je utvrđeno da je TD ... u vremenskom razdoblju od 2006. do 2013. nabavilo samo 220 kg suhog leda koje je moglo koristiti prilikom čišćenja sportskih dvorana i s tom količinom je moglo biti očišćeno svega 110 m² ventilacijskih kanala, iako je naplaćeno čišćenje kanala u količini od 149.261,18 m² iz čega proizlazi, da je manje od 1 promila ukupne površine kanala moglo biti očišćeno tehnologijom "suhog leda". Također vezano za cijene koje je naplaćivalo TD ..., iz nalaza i mišljenja strojarskog vještaka proizlazi, da su cijene bile znatno više od uobičajenih cijena za čišćenje tom tehnologijom.

28.6. Nisu osnovani niti žalbeni navodi u kojima žalitelj pobija utvrđenja prvostupanjskog suda da je optuženi AE od optužene IO zatražio da bez ikakvog nadzora nad obavljanjem usluga i bez provjere putem dokumentacije da li su usluge izvršene u skladu s ugovorima i troškovnicima zaprima račune, zapisnike i specifikacije, a što je ista i učinila, jer žalitelj smatra da je takvo utvrđenje prvostupanjskog suda u suprotnosti s izvedenim dokazima, pa se dalje pita, da je nejasno kako je prvostupanjski sud utvrdio da bi optuženi AE mislio ili znao da ona neće ništa pitati, niti se buniti, kao i zašto sud smatra da je optuženik mogao računati na optuženu IO, da nikome neće ništa otkriti, kada sam sud utvrđuje, da je optuženoj IO bilo jasno, da se radi o kriminalnom postupanju i višemilijunskom oštećivanju Grada Zagreba, a pogotovo kada je nesporno, da optužena IO ničim za takav angažman nije bila motivirana ili nagrađena.

28.7. U pogledu takovih navoda obrane ukazuje se žalitelju, kako je prvostupanjski sud u obrazloženju presude pod točkama 314–459 detaljno analizirao postupanje optužene IO, navodeći sve radnje koje je poduzimala, odnosno, propustila poduzeti, a uspoređujući ih s iskazima svjedoka i obranama optuženika, kao i materijalnom dokumentacijom.

28.8. Žalbene navode da je optuženi UB bio prijatelj s VP te da je VP namještao poslove trgovačkom društvu ..., a o čemu je iskazivao svjedok AT i optuženi u svojoj obrani, dok svjedok VP nije poricao prijateljstvo s UB, kao i da je njegova firma radila i prije poslove za Grad Zagreb, ovaj sud drugog stupnja prihvaća, no ta okolnost ne dovodi u sumnju utvrđenja suda prvog stupnja vezano za ovaj konkretan natječaj, a obzirom na sve provedene dokaze.

28.9. U odnosu na žalbene navode da je sud prvog stupnja na osnovu dojma zaključio da je optuženik mogao i morao znati da u čišćenju KV sustava nije koristio metodu suhog leda, odnosno da ga je koristio u neznatnim količinama, treba reći da ni oni nisu osnovani jer je i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud ispravno zaključio da je optuženik sve znao i o svemu bio upoznat, a to je zaključio ne na osnovu dojma, nego upravo na temelju cjelokupne kronologije događaja, što je i detaljno obrazložio.

29. Tako iz činjenice koja je nesporno utvrđena, da je upravo optuženi AE inicirao da se dvorane čiste metodom suhog leda, koju je u svom trgovačkom društvu imao upravo optuženi UB, da se radilo o metodi koja uopće nije adekvatna za čišćenje u sportskim dvoranama, što proizlazi iz provedenog strojarskog vještačenja, da je o istoj još i prije raspisivanja uvjeta natječaja i javnog poziva optuženi AE razgovarao sa svjedokinjom AC, da su u kompjuteru trgovačkog društva ... nađeni uvjeti natječaja koje ponuditelji trebaju ispuniti, a koje su sastavljali djelatnici ... i koji su bili prilagođeni upravo tom trgovačkom društvu, da su sve obavljali po nalogu UB, o čemu su svjedočili DK i FR, da je Grad Zagreb, Gradski ured za zdravstvo upravo tu natječajnu dokumentaciju s propisanim uvjetima koje ispunjava to trgovačko društvo i objavio, da su se na natječaj javila trgovačka društva koja su dala ponude u visini koja je bila samo za 1% više od ponude trgovačkog društva ..., i to u dogovoru s tim trgovačkim društvom, da su analize napravljene samo za 4 dvorane, o čemu postoje zapisnici, umjesto za 12 dvorana u kojima je navodno postojala potreba za čišćenjem KV sustava iako za to nije postojala dokumentacija, da se neke dvorane uopće nisu čistile, a metodom suhog leda da se očistilo manje od 1 promila prostora, da u jednoj od dvorana nije niti bilo KV sustava, koje sve navedene okolnosti, uz činjenicu koja je također nesporno utvrđena na temelju provedenih dokaza, te iz nesporno utvrđene činjenice da su se zajednička putovanja za koje je troškove podmirivao optuženi UB kao protuuslugu za dobiveni posao događala upravo u inkriminiranom periodu.

29.1. U odnosu na žalbene navode da za odabir metode "suhog leda" nije morala postojati stručna podloga u vidu mišljenja ili preporuke ZZJZ treba navesti da to ne dovodi u pitanje utvrđenja prvostupanjskog suda o tome da se metoda suhog leda skoro uopće nije upotrebljavala za čišćenje KV sustava u konkretnom slučaju, da se koristila za čišćenje manje od 1 promila prostora, a što proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka Maria Cirakia i iskaza svjedoka, djelatnika u sportskim dvoranama, kao i da je upravo ta metoda suhog leda determinirala cijenu dogovorenog posla, a za koju je

optuženi AE u suradnji s optuženom IO zatražio prenamjenu sredstava u gradskom proračunu u tako visokom iznosu.

29.2. Sve to ukazuje, kako je ispravno zaključio prvostupanjski sud, da je optuženi AE u dogovoru s optuženim UB, izabrao upravo tu metodu, iako su obojica znali da se KV sustavi sportskih dvorana istom neće čistiti. Obzirom na navedeno, nisu od značaja žalbeni navodi u kojima žalitelj obrazlaže "fasciniranost metodom suhog leda", i učinkovitost iste, jer ta metoda nije ni korištena za čišćenje tih dvorana.

29.3. Nadalje, optuženik u žalbi navodi kako je utvrđenje suda da je optuženi AE zatražio od optužene IO da bez ikakvog nadzora nad obavljenim uslugama i bez provjere putem dokumentacije da li su usluge izvršene u skladu s ugovorima i troškovnicima, zaprima račune, zapisnike i specifikacije, a što je ona i učinila, u potpunosti neosnovano.

29.4. No, suprotno žalbenim navodima, i po ocjeni ovog suda drugog stupnja, prvostupanjski sud je na temelju provedenih dokaza i njihovom analizom i ocjenom, osnovano zaključio da je optužena IO, upravo na traženje optuženog AE tako postupala, a što je i detaljno obrazložio pod točkama 314-459 obrazloženja pobijane presude. U tom dijelu obrazloženja prvostupanjski sud je detaljno analizirao postupanje optužene IO, analizirao radnje koje je poduzimala i koje je propustila poduzeti, te ih je analizirao i uspoređivao s iskazima svjedoka o tome kako se trebalo postupati i kako se uobičajeno postupalo u sličnim slučajevima, kao i materijalnom dokumentacijom koja je prilikom pretrage oduzeta iz ureda optužene IO nakon čega je donio svoju odluku. Pri tome treba napomenuti da je logično poricanje optužene da bi optuženi od nje bilo što tražio u smislu neprovođenja nadzora, kao i da sam optuženi AE činjenicu da bi to zatražio od optuženice otklanja.

29.5. Optuženik bezuspješno u žalbi citira dijelove iskaza svjedoka KR i BCG, budući iz njihovih iskaza ne proizlazi ništa što bi dovelo u pitanje utvrđenja prvostupanjskog suda vezano za nadzor. Upravo suprotno, iz iskaza KR proizlazi kako izvješća od izvršitelja idu službeniku koji je zadužen za predmet i onda službenik zadužen za predmet pregleda izvješće i ako primijeti da nešto nije u redu pita za pojašnjenja, dok iz iskaza svjedokinje BCG, u bitnome proizlazi da kada referent dobije dokumente od izvršitelja, onda on na temelju izvještaja, dostavnica i računa stavi na račun napomenu - usluga izvršena. U konkretnom slučaju referent zadužen za predmet bila je upravo IO, koja je na izvještaje pisala usluga izvršena, iako nije imala kompletnu dokumentaciju na temelju koje bi to bilo moguće zaključiti, a što je sve prvostupanjski sud detaljno obrazložio pod gore navedenim točkama svog obrazloženja.

29.6. U odnosu na svjedoka PN, na kojeg se u ovom dijelu žalbe poziva obrana, treba reći da je njegov iskaz zapravo iznošenje njegovog mišljenja koja je metoda skuplja, te teoretiziranje o tome, bez objektivnih parametara na koje bi se pozvao, a svjedok nije niti stručna osoba pa je potpuno bespredmetno njegov iskaz dovoditi u vezu s provedenim vještačenjem od strane stalnog sudskog vještaka strojarske struke.

29.7. Nadalje, vezano za kazneno djelo iz članka 293. stavka 1. KZ/11. žalitelj ističe kako iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi optuženi AE počinio to kazneno djelo. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud svoja utvrđenja vezano za kazneno

djelo primanja mita temelji na konkretnim podacima o zajedničkim putovanjima upravo u inkriminiranom razdoblju, te suprotno žalbenim navodima svoja utvrđenja ne temelji samo na iskazu svjedokinje DF iz istrage, već i na iskazima svjedoka LJU i ZO, na dokumentaciji koja je pročitana tijekom dokaznog postupka i to zrakoplovnim kartama kupljenim od strane optuženog UB, na ime optuženog AE, a koji podaci su pribavljeni od društva ..., podacima o njihovim zajedničkim letovima koji su pribavljeni od društva, na dokumentaciji društva ..., troškova učinjenih kreditnim karticama optuženog AE i optuženog UB, te iz prometa po računima optuženog UB, što je sve obrazloženo pod točkama 627– 658. pobijane presude.

30. Vezano za pogrešno utvrđeno činjenično stanje optužena IO smatra kako je prvostupanjski sud sve odlučne činjenice pogrešno utvrdio, pa navodi kako prvostupanjski sud, iako je iz činjeničnog opisa izreke presude ispustio dio koji se odnosio na ulogu optužene IO u provedbi prvog natječaja, u obrazloženju zaključio da je optužena IO nesporno sudjelovala u pripremi natječajne dokumentacije i u tom prvom natječaju ispred Stručne službe Gradskog ureda za zdravstvo, a da to proizlazi iz iskaza svjedoka.

30.1. U odnosu na te žalbene navode treba napomenuti kako je prvostupanjski sud prilikom svog obrazloženja zašto je ispustio taj dio iz činjeničnog opisa naveo: "kako se prvotno optužena teretila da je po nalogu I okrivljenog AE natječajnu dokumentaciju prilagodila mogućnostima društva i u natječajnu dokumentaciju, među uvjete kojima ponuditelji dokazuju svoju gospodarsku, tehničku i kadrovsku sposobnost, uvrstila brojne uvjete koje zadovoljava upravo to društvo vezano za tehničku opremljenost, vrstu i karakteristike opreme i uređaja, broj zaposlenika, staž, stručnu spremu zaposlenika te vlasništvo nad opremom za čišćenje "suhim ledom" od najmanje šest mjeseci", pa kako nije sa sigurnošću utvrđeno u kojem je točno dijelu pripreme natječajne dokumentacije za 2006. optužena IO faktično sudjelovala, taj dio ispustio iz činjeničnog opisa.

30.2. I po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, u pravu je sud prvog stupnja kada dalje zaključuje da, iako je optužena IO predmet "suhi led" prema prijemnoj knjizi i bazi podataka formalno zadužila 21. rujna 2006., dakle nakon što je već bio potpisan ugovor za ovu uslugu 15. rujna 2006., što je i utvrđeno na temelju podataka iz te knjige, iz iskaza svjedoka članova Stručnog povjerenstva, kao i dokumentacije pronađene u uredu optužene, proizlazi da je optužena IO i u 2006. bila referent zadužen za predmet i da je sudjelovala u pripremi natječajne dokumentacije (iako se ne može točno odrediti u kojem djelu, a kako joj se to stavljalo na teret prvotno u optužnici), a što proizlazi iz iskaza svjedoka KR, HŽP, ŠB, PP. Na taj način, ispuštanjem dijela inkriminacije u kojem se točno navodilo u čemu je sve optužena sudjelovala, nije pogrešno utvrđeno činjenično stanje, već je samo usklađeno s rezultatima dokaznog postupka, na koji način se optuženoj inkriminira i manja kriminalna količina.

30.3. Daljnjim žalbenim navodima pobija se utvrđenje suda prvog stupnja da je optužena sudjelovala u pripremi natječajne dokumentacije i za godine 2007.-2009., te se ističe kako optužena nije imala nikakve veze s izradom natječajne dokumentacije za te godine, već da je možda samo prosljedila tehničku specifikaciju koja je bila propisana prvim natječajem 2006. godine.

30.4. No i ti žalbeni navodi su neosnovani jer suprotno proizlazi iz spisu priležće dokumentacije i iskaza svjedoka, zaposlenika Gradskog ureda za zdravstvo, a što je prvostupanjski sud jasno i precizno obrazložio. Tako osnovano prvostupanjski sud, na temelju dokumentacije koja je pronađena prilikom pretrage ureda kojim se koristila optužena IO, te iskaza svjedoka AŽ, zaključuje da je upravo optužena bila zadužena za pripremanje dokumentacije za nadmetanje za 2007., 2008. te za 2009. godinu (a ne da je istu samo prosljedila kako to navodi u svojoj obrani), kada je provedena javna nabava s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma za razdoblje od četiri godine, kao i za kontrolu izvršenja ugovora, s time da je od 2010. na temelju sklopljenih ugovora s društvom ..., bila definirana i kao koordinator naručitelja, a što je sve detaljno obrazloženo pod točkama 319-327. i 341-369. pobijane presude, na koje se upućuje žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja.

30.5. U daljnjem dijelu žalbe pod podnaslovom "Nadzor za obavljanjem čišćenja" žalitelj analizira obranu optužene te iskaze svjedokinja KR i BCG, te time nastoji dokazati kako kod optužene nisu postojali nikakvi propusti prilikom obavljanja nadzora nad obavljenim uslugama i oni vezani za provjeru dokumentacije dostavljane od strane trgovačkog društva ...

30.6. No i ti žalbeni navodi su u potpunosti neosnovani jer je prvostupanjski sud iznio jasne i uvjerljive razloge u čemu su se sastojali propusti optužene prilikom provjere dokumentacije dostavljane od trgovačkog društva ... da li su usluge doista izvršene u skladu s ugovorima i troškovnicima, a do kojih je došao nakon što je analizirao njenu obranu, te je usporedio s materijalnom dokumentacijom u spisu koja je optuženoj dostavljana od strane trgovačkog društva ..., i to računima, zapisnicima i specifikacijama izvedenih radova, iskazom svjedokinje PP, što je i obrazložio u točkama 371–405. obrazloženja. U navedenom dijelu presude prvostupanjski sud detaljno analizira obranu optužene IO, koju onda dovodi u vezu s dokumentacijom koja joj je dostavljana od strane trgovačkog društva ..., te detaljno analizira sve njene propuste.

30.7. Daljnjim žalbenim navodima, da je osim ovim predmetom optužena IO bila zadužena i čitavim nizom drugih predmeta, zbog čega joj se moglo dogoditi da je previdjela neke nelogičnosti i razlike u dostavljenoj dokumentaciji vezano za promjenu količine i vrste elemenata KV sustava po svakom objektu, nisu dovedeni u sumnju zaključci suda prvog stupnja vezani za njenu kaznenopravnu odgovornost, budući je ista kao referent zadužen za ovaj konkretan predmet, bez obzira na količinu spisa kojima je dodatno bila zadužena, bila dužna savjesno raditi na svakom predmetu, a napose na predmetu kojim se na teret Grada Zagreba isplaćuju tako velika sredstva. Zbog toga je prvostupanjski sud ispravno zaključio, da propusti koji se optuženoj inkriminiraju, nisu učinjeni zbog količine posla i predmeta s kojima je bila zadužena, već da je ista svjesno postupala na način kojim je pogodovala trgovačkom društvu, a do kojeg zaključka je došao na temelju svih provedenih dokaza na koje se pozvao u obrazloženju svoje odluke.

30.8. Na kraju žalitelj osporava da bi optužena IO znala za prethodni dogovor između optuženog AE i optuženog UB, kao i da bi znala da se čišćenje neće vršiti metodom "suhog leda". No, suprotno žalbenim navodima, upravo iz cjelokupnog postupanja i namjerno učinjenih propusta optužene IO jasno proizlazi da je ona znala za postojanje prethodnog dogovora između optuženog AE i optuženog UB, jer imajući u

vidu činjenicu da se radi o dugogodišnjoj službenici koja je svoje poslove uvijek, do ovog inkriminiranog događaja, obavljala u skladu s člankom 36. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, jasno je da ti propusti nisu rezultat njenog neznanja, površnosti, preopterećenosti poslom, već isključivo rezultat njene svjesne odluke da postupi u skladu s traženjem optuženog AE, a u svrhu realizacije dogovora koji je prethodno postignut između njega i optuženog UB, sve u cilju pogodovanja trgovačkom društvu ...

30.9. Naime, upravo iz njene obrane u kojoj u više navrata naglašava kako je bila tek peta u hijerarhiji, uz činjenicu da je upravo ona bila referent zadužen za taj predmet, jasno je da optužena sigurno ne bi olako prelazila preko određenih nepravilnosti i manjkavosti, odnosno nepotpune dokumentacije, a da o tome ne bi obavijestila optuženog AE, koji joj je bio nadređen ili bar druge nadređene osobe u hijerarhiji. Također je nelogično da u vezi toga ne bi niti jednom kontaktirala optuženog UB, odgovornu osobu u trgovačkom društvu ... i ukazala mu na uočene manjkavosti jer je to bila dužna kao referent zadužen za predmet, a i bila je svjesna da bi neprijavlivanjem sebi nadređenima u hijerarhiji takvih očitih propusta i manjkavosti u dokumentaciji, bila dovedena u pitanje njezina savjesnost i stručnost u obavljanju radnih zadataka, što bi posljedično moglo dovesti i do gubitka radnog mjesta. Upravo navedeno dokazuje, kako je to ispravno zaključio sud prvog stupnja, da je optužena znala za prethodni dogovor između optuženog AE i optuženog UB vezano za cjelokupan posao, kao i da je tako postupala upravo na traženje optuženog AE, a to je činila dugi niz godina. Suprotno žalbenim navodima obrane, ne radi se o izoliranim slučajevima u kojima je optužena griješila u svom radu, već se radi o kontinuiranim radnjama optužene kroz dugi niz godina, iz čega proizlazi njena svijest i volja da tako postupi, a što je sve prvostupanjski sud detaljno obrazložio.

31. Optuženi UB u svojoj žalbi u odnosu na pogrešno i nepotpuno činjenično stanje navodi kako smatra da ne postoji dokaz koruptivnog sporazuma između njega i optuženog AE kao niti dokaz o postojanju dogovora između optuženog AE i njega vezano za dobivanje posla čišćenja KV sustava u sportskim dvoranama, no takvi žalbeni navodi su u potpunosti neosnovani, a o čemu se ovaj drugostupanjski sud već detaljno očitovao prilikom razmatranja žalbenih navoda AE.

31.1. Naime, ovaj žalitelj ističe kako je sud prvog stupnja propustio analizirati obranu optuženog UB u odnosu na pojedine dokaze kao i na sve dokaze u svojoj ukupnosti, a posebno da nije u dovoljnoj mjeri cijenio činjenicu koju je optuženi UB naveo u svojoj obrani, a to je da je trgovačko društvo ... radilo za Grad Zagreb od 1994. godine, dok još optuženi AE nije postao pročelnik za zdravstvo, te da su u vrijeme kada je objavljen natječaj za obavljanje poslova dezinfekcije i čišćenja ventilacijskih i KV sustava radili za Grad Zagreb već 12 godina. No takvi navodi obrane nisu točni jer je prvostupanjski sud navedene okolnosti cijenio prilikom donošenja svoje odluke, a što je sve obrazložio pod točkama 466., 598-601. i 657- 660.

31.2. Činjenica da je optuženi UB, i prije, dugi niz godina radio za Grad Zagreb, i po mišljenju ovog drugostupanjskog suda nikako ne isključuje mogućnost nastanka koruptivnog sporazuma između optuženog UB i optuženog AE u nekom trenutku, kao i prethodni dogovor između oba optuženika o tome da će posao čišćenja KV sustava u sportskim dvoranama dobiti upravo trgovačko društvo ..., što je sve u svom obrazloženju sud prvog stupnja jasno obrazložio.

31.3. Nadalje, vezano uz navode obrane da trgovačko društvo ... nije nudilo niti ugovaralo čišćenje "suhim ledom" kao jedinu metodu, a što proizlazi iz dokumentacije u spisu, iskaza svjedoka i obrana optuženika, treba navesti da ta činjenica nije uopće bila sporna i da je točno da primjena metode "suhog leda" nije bila jedina metoda koja je ugovorena vezano za čišćenje, no takvi žalbeni navodi uopće ne dovode u pitanje utvrđenja prvostupanjskog suda vezano za krivnju optuženog UB, budući je iz provedenog dokaznog postupka razvidno kako je tom metodom očišćeno manje od 1 promila površina, kako ista uopće nije niti podobna za čišćenje KV sustava u sportskim dvoranama, iz čega jasno proizlazi zaključak, a što je prvostupanjski sud jasno obrazložio, da je ista ugovorena isključivo zato jer je tu metodu imalo trgovačko društvo ... i jer se radi o izuzetno skupoj metodi, čije je korištenje determiniralo i samu cijenu koštanja usluge čišćenja KV sustava u sportskim dvoranama.

31.4. Također, nisu osnovani navodi u žalbi da je strojarski vještak pogrešno uspoređivao cijene trgovačkog društva ... samo s cijenom čišćenja trgovačkog društva ..., a da se radi o uspoređivanju potpuno različito ustrojenih trgovačkih društava koja obavljaju različitu djelatnost. Naime, strojarski vještak je, protivno žalbenim navodima obrane, prilikom izrade svog nalaza i mišljenja, vezano uz cijene čišćenja, uzeo u obzir cijene koja su u inkriminirano vrijeme nudila i druga trgovačka društva, ali i trgovačko društvo ... za druge objekte, te je utvrdio kako je uobičajena cijena čišćenja ventilacijskih kanala metodom "suhog leda" na tržištu Republike Hrvatske, od 50.00 do 60,00 kuna po m², ovisno o položaju kanala i intenzitetu onečišćenja. Tako je jasno naveo, na temelju objektivnih pokazatelja da je trgovačko društvo ... Gradskom uredu za zdravstvo naplaćivalo cijene od 217,36 do 575,00 kuna po m², dok je u istom periodu drugim naručiteljima naplaćivalo cijene nekoliko puta manje po m².

31.5. Prvostupanjski sud je svoja utvrđenja o tome, da je metoda čišćenja "suhim ledom" kao i trgovačko društvo ... u konkretnom slučaju odabrano isključivo po nalogu optuženog AE, i to na poticaj optuženog UB, čije trgovačko društvo je koristilo tu metodu čišćenja, da je upravo metoda "suhog leda" determinirala i samu cijenu koštanja usluge, da se o potrebi korištenja baš te metode nije konzultirao sa svojim suradnicima, a niti Zavodom za javno zdravstvo koje jedino posjeduje stručna znanja o davanju takvih preporuka, te da u konačnici čišćenje u nekim dvoranama nije uopće niti provedeno, a u onom dijelu u kojem je provedeno u najvećem dijelu nije korištena metoda "suhog leda" već je provedeno mehanički, detaljno obrazložio, pri čemu je posebno cijenio iskaze svjedoka djelatnika trgovačkog društva ... i svjedoka koji su bili zaposleni u sportskim dvoranama u kojima se obavljalo čišćenje te nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka strojarske struke Maria Cirakia.

31.6. U žalbi se obrana optuženog poziva na iskaze svjedoka DD, KS, ZK, ŽD i BC, kojim iskazima želi opravdati da se čišćenje u dvoranama iz objektivnih razloga nije moglo provoditi u cijelom obimu metodom suhog leda, ali da se isto provodilo osim "suhim ledom" i klasičnim metodama, no uvažavajući iskaze svih navedenih svjedoka, stav drugostupanjskog suda o utvrđenjima do kojih je došao prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, nije doveden u pitanje. Postojanje prethodnog dogovora između oba optuženika, iz kojeg su onda proizlazile daljnje radnje optuženog UB i optuženog AE prvostupanjski sud obrazložio je pod točkama 608–620.

31.7. Također prvostupanjski sud je iznio valjane i uvjerljive razloge pod točkama 234-246. i 277-312. pobijane presude, zbog čega smatra da okolnost što su se na natječaj javila još tri trgovačka društva, nije od utjecaja na utvrđenje suda prvog stupnja o tome da je isti bio prilagođen i namješten upravo za trgovačko društvo ..., a koja utvrđenja u potpunosti prihvaća ovaj drugostupanjski sud.

31.8. U odnosu na kazneno djelo davanja mita i kao i postojanje koruptivnog sporazuma sud prvog stupnja detaljno je obrazložio pod točkama 622. i 625-663. obrazloženja pobijane presude, dok je sami koruptivni sporazum obrazložio pod točkama 658. i 659. pobijane presude.

32. Budući da žalbama optuženog AE, optužene IO i optuženog UB nisu s uspjehom dovedena u pitanje utvrđenja prvostupanjskog suda u odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, iste niti u tom dijelu nisu osnovane.

U odnosu na žalbu optuženog AE na odluku o proširenom oduzimanju imovinske koristi:

33. U dijelu žalbe koji se odnosi na odluku o proširenom oduzimanju imovinske koristi optuženi AE u žalbi podnesenoj osobno i putem branitelja navodi kako je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno i to u odnosu na postojanje nesrazmjera u imovini optuženog AE, jer da je prvostupanjski sud neosnovano odbio ispitati svjedoke obrane na okolnost postojanja umjetnina koje im je optuženik prodao i na taj način ostvario prihode.

33.1. No, prvostupanjski sud je za odbijanje dokaznih prijedloga obrane kao odugovlačećih, naveo pod točkom 748. razloge zašto je to učinio, pa tako navodi kako uopće ne dovodi u pitanje činjenicu da je svjedocima koje je predložio da se ispituju tijekom dokaznog postupka, optuženik umjetničke slike prodao i na taj način ostvario prihode i puno veće nego što je utvrđeni nerazmjer, no da optuženik nije priložio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je slike zakonito stekao i od koga, pa bi postojala mogućnost da se na taj način kao zakonit prihod prizna prodaja slika koje su stečene nelegalnim prihodom. To je obrazložio pod točkom 749 obrazloženja, a koje obrazloženje u potpunosti prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

33.2. Prvostupanjski sud je detaljno obrazložio zašto nije kao istinitu cijenio obranu optuženika da je umjetničke slike naslijedio od oca, te taj dio obrazloženja veže uz utvrđenja koja proizlaze iz nalaza i mišljenja financijsko knjigovodstvenog vještaka Zrinka Ručevića, u kojem je isti utvrdio da je jedini prihod koji je pokojni BM imao bila mirovina, jer drugi prihodi te navodni posao koji je pokojni BM obavljao u mirovini, o kojima je govorio optuženik u svojoj obrani, te svjedoci SŠ i KAL nisu nigdje evidentirani, a trebali bi biti jer je prema njihovim navodima pokojni BM iste ostvarivao do svoje smrti 2009. Također prvostupanjski sud dao je jasne razloge zbog čega ne prihvaća obranu optuženog i iskaze gore navedenih svjedoka o tome da je pokojni BM bio bogat čovjek i da je imao sredstva za kupovinu umjetničkih slika. Sve je to pravilno i suvislo obrazloženo pod točkama 746-788 obrazloženja.

33.3. Također, nije u pravu žalitelj da je prvostupanjski sud pogrešno interpretirao iskaze svjedoka SŠ i KAL pa se u tom dijelu zbog nepotrebnog ponavljanja žalitelj upućuje na obrazloženje pobijane presude vezano za te svjedoke, a nije u pravu niti

kada navodi da je prvostupanjski sud od optuženika dva puta oduzeo istu imovinsku korist, a što jasno proizlazi iz obrazloženja pod točkama 788-789. pobijane presude.

33.4. Nadalje, treba reći da žalitelj nije u pravu kada smatra da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, jer da vještaci Davorin Štengel, vještak za građevinu i Mario Megla, vještak hortikulturno-poljoprivredne struke, nisu mogli stvarno utvrditi jesu li troškovi održavanja nekretnina u vlasništvu optuženog AE kao i troškovi sadnje sadnica i održavanja biljnih nasada zaista bili u visini koja je vještačenjima utvrđena, pa da je sud trebao prema članku 3. ZKP/08. uzeti da ti troškovi nisu nastali.

33.5. Suprotno takvim žalbenim navodima optuženika, prvostupanjski sud je pod točkama 664-808. za svoja utvrđenja iznio logične, jasne i argumentirane razloge koji se temelje na nalazima i mišljenjima provedenih vještačenja, a koje nalaze i mišljenja su vještaci izradili na temelju provedenog očevida, uvida u materijalnu dokumentaciju, stručno i objektivno.

33.6. Nisu osnovani žalbeni navodi da je vještak Zrinko Ručević, prilikom provođenja financijsko knjigovodstvenog vještačenja učinio metodičku pogrešku kada je analizu prihoda i rashoda optuženika i članova njegove obitelji započeo sa 1995, o čemu je optuženik u tom smislu iznosio prigovore na nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka na raspravi, a koji su otklonjeni ispitivanjem vještaka, što je sve obrazloženo od strane sud prvog stupnja pod točkama 709-729.

33.7. Nisu osnovani niti daljnji žalbeni navodi optuženika kako nekretnine pod točkom XII 3, XII 4, i XII 5 izreke ne mogu predstavljati protupravnu imovinsku korist jer da je njih optuženik stekao nasljeđivanjem, a činjenica da je na zemljištu naknadno nešto izgrađeno, obzirom na načelo jedinstva nekretnine da nije odlučna. Takav stav obrane je u potpunosti pogrešan, a o čemu se očitovao vještak građevinske struke u svom nalazu kada je utvrđivao vrijednost istih nekretnina.

33.8. Neosnovano žalitelj ističe i kako je pogrešno utvrđena vrijednost imovine koja je oduzeta od njega, jer da se ista temelji na podacima Porezne uprave i Centra za vozila, zbog čega je predložio provođenje novog vještačenje za procjenu vrijednosti nekretnina te vještačenja za procjenu vrijednosti vozila. Sud prvog stupnja, po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske osnovano je odbio te dokazne prijedloge kao odugovlačeće i nevažne uz obrazloženje da je vrijednost nekretnina, suprotno žalbenim navodima utvrđena po građevinskom i poljoprivrednom vještaku, a ne po procjeni Porezne uprave, a vrijednost osobnog vozila da je utvrđena na temelju podataka dobivenih od Centra za vozila Hrvatske, a što je jasno obrazloženo pod točkama 794-808 obrazloženja pobijane presude. Prvostupanjski sud detaljno je naveo i razloge zašto smatra da su isti sačinjeni po pravilima struke, osvrćući se i na dokument koji je u spis dostavila obrana "Nalaz i mišljenje" sačinjen po Anđelku Medvidoviću, a kojim je nastojala pobiti navode iz nalaza i mišljenja vještaka Maria Cirakia.

33.9. Nadalje, u odnosu na prošireno oduzimanje imovinske koristi, optuženi AE smatra da je prvostupanjski sud dao nepotpune razloge o odlučnim činjenicama i da luta oko toga što predstavlja odlučnu činjenicu zato što je odbio dokazni prijedlog obrane za provođenjem dopunskog odnosno novog financijsko-knjigovodstvenog

vještačenja. Prvenstveno smatra kako je pogrešno prvostupanjski sud prihvatio nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka Zrinka Ručevića, u dijelu gdje je vještak nepostojanje podataka za primanja optuženika po pojedinim godinama, uzeo iz dostupnih podataka HZMO-a i Porezne uprave (list 733, strana 389 presude), dok nasuprot tome, po mišljenju žalitelja, na štetu optuženika s jednakom pažnjom ne valorizira podatke o prosječnim troškovima kućanstva optuženika za godine kada Državni zavod za statistiku nije objavljivao takve podatke, već za te godine vještak primjenjuje metodu interpolacije ili ekstrapolacije, navodeći da se radi o metodologiji koja je do sada u svim sudskim predmetima bila uobičajena u svim analognim izračunima, zbog čega da je pogrešno utvrdio činjenično stanje te da je teško povrijeđeno pravo optuženika na pravično suđenje. No niti tu žalitelj nije u pravu. Prvostupanjski sud je detaljno pod točkama 710–728. analizirao i obrazložio iz kojih razloga je prihvatio nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka, pod navedenim točkama je obrazložio što je sve vještak uzeo u obzir prilikom izrade svog nalaza i mišljenja, te koliko puta je sačinio dopunu nalaza. Iz obrazloženja jasno proizlazi kako je vještak odgovorio na sva pitanja obrane, te svoje odgovore valjano argumentirao, kao i da je prvostupanjski sud prihvatio dokazni prijedlog obrane da se provede dokaz čitanjem dokumenta "Analiza sačinjena po stalnom sudskom vještaku Borisu Lamzi", a koji dokument se referira na nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka Zrinka Ručevića, te pod točkama 729-742. obrazložio zašto prihvaća argumente iz nalaza i mišljenja vještaka Zrinka Ručevića, a ne "Analizu sačinjenu po stalnom sudskom vještaku Borisu Lamzi".

U odnosu na žalbe optuženog UB i druge osobe CD na odluku o oduzimanju imovinske koristi:

34. Nije u pravu druga osoba CD, kada u žalbi navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka jer da prvostupanjski sud u svojoj presudi u odnosu na dio koji se odnosi na oduzimanje imovinske koristi, nije uopće iznio razloge o odlučnim činjenicama pa da je obrazloženje presude nejasno, proturječno i nerazumljivo. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je za svoju odluku u odnosu na drugu osobu CD, dao jasne, uvjerljive i detaljne razloge zbog čega je nekretnine oduzeo od druge osobe CD, tako da nije ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., a niti povreda Kaznenog zakona.

34.1. No, djelomično su u pravu optuženi UB i druga osoba CD kada u žalbi navode vezano za oduzimanje imovinske koristi od druge osobe, da je sud prvog stupnja pogrešno oduzeo od druge osobe, CD i nekretninu opisanu pod točkom pod točkom XIII 23. izreke presude i to nekretninu označenu kao zkč. br. ..., oranica "živica", površine 197 čhv, upisanu u zemljišnoknjižni uložak broj ..., k.o. ..., kod Općinskog suda u Karlovcu, upisanu kao vlasništvo CD, OIB: ... u cijelosti, (a na kojoj je u stvarnosti sagrađena kuća neto površine 70,63 m²), vrijednosti 23.206,97 eura/174.852,92 kune.

34.2. Naime, u pravu su žalitelji kada navode da ta nekretnina ne predstavlja dio imovinske koristi koju je optuženi UB ostvario kaznenim djelima iz članka 265. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona i članka 246. stavak 2. Kaznenog zakona, opisanim u točkama 2. i 3. izreke presude, te su u prilog svojih tvrdnji dostavili rješenje

Županijskog suda u Zagrebu, broj Kv-I-Us-6/2019. (K-us-8/2018.) i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I KŽ-Us-89/2019-4 od 4. rujna 2019.

34.3. Naime, Županijski sud u Zagrebu, u svom rješenju broj Kv-I-Us-6/2019. (K-Us-8/2018.), od 15. kolovoza 2019., koje je postalo pravomoćno, odlučujući o produljenju privremenih mjera osiguranja oduzimanja imovinske koristi pod točkom V izreke, ukinuo je privremenu mjeru osiguranja oduzimanja imovinske koristi određenu rješenjem suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, broj Kir-us-207/2016. od 28. travnja 2016., zabranom CD (OIB: ...) iz ..., da otuđi i optereti nekretninu upisanu u zemljišnu knjigu koju vodi Općinski sud u Karlovcu za katastarsku općinu ... u zk.ul.br. ..., a koja se sastoji od zkč. br. ... oranica "živica" površine 197 čhv.

34.4. Županijski sud je u svom obrazloženju naveo, da je uvidom u povijesni zemljišnoknjižni izvadak iz zemljišne knjige koju vodi Općinski sud u Karlovcu, zk.ul.br. ... k.o. ..., utvrđeno da je nekretnina koja se sastoji od zkč. br. ... oranica živica površine 197 čhv stečena na temelju kupoprodajnog ugovora od 30. srpnja 1971., te da je na istu 12. kolovoza 1971. uknjiženo pravo vlasništva u korist FG i D rođ. M) C, u jednakim dijelovima, te je CD nasljeđivanjem 2004. stekla nekretninu u cijelosti. Iz navedenog proizlazi, a kako to osnovano ističu žalitelji da je navedena nekretnina zakonito stečena imovina druge osobe CD pa je u odnosu na konkretnu nekretninu trebalo prihvatiti žalbe optuženog UB i druge osobe, CD te istu izuzeti od oduzimanja od druge osobe CD, kao nezakonito stečenu imovinsku korist.

34.5. Obzirom je vrijednost predmetne nekretnine koja se neće oduzeti od druge osobe, CD, utvrđena na iznos od 23.206,97 eura/174.852,92 kune, za navedeni iznos trebalo je pod točkom XIII 147. izreke preinačiti visinu preostalog iznosa koji je optuženi UB dužan uplatiti u korist državnog proračuna. Budući je pod točkom XIII 1. izreke prvostupanjske presude utvrđeno da je optuženi UB kaznenim djelima ostvario imovinsku korist u iznosu od 32.593.125,24 kune/4.325.851,11 eura, pa kako je prvostupanjska presuda u dijelu oduzimanja imovinske koristi preinačena na način da se od druge osobe, CD neće oduzeti gore navedena nekretnina, čija vrijednost iznosi 23.206,97 eura/174.852,92 kune, to je za navedeni iznos trebalo uvećati preostali iznos koji je optuženi UB dužan na ime ostvarene imovinske koristi uplatiti u korist državnog proračuna, pa je ovom drugostupanjskom presudom istom nalaženo da u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe uplati iznos od 4.026.300,55 eura/30.336.161,51 kunu.

34.6. U preostalom dijelu žalbe optuženog UB i druge osobe CD nisu osnovane. Naime, vezano za nekretninu opisanu pod točkom XIII 3. izreke pobijane presude, za koju žalitelji smatraju da se nije trebala oduzeti od CD, Županijski sud u Zagrebu je u istom rješenju, a koje je potvrđeno rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 4. rujna 2019., produljio privremene mjere osiguranja između ostalog i za nekretninu navedenu pod točkom 3. izreke pobijane presude, koja privremena mjera je produljivana i naknadnim rješenjima o privremenim mjerama osiguranja oduzimanja imovinske koristi. Navedena nekretnina upisana je u zemljišnu knjigu koju vodi Općinski sud u Karlovcu za katastarsku općinu ... u zk.ul.br. ... (zkč. br. ... oranica "živica" površine 197 čhv, uknjižena na ime CD, temeljem ugovora o kupoprodaji nekretnina od 9. svibnja 2006., dana 25. travnja 2007. godine, dakle unutar inkriminiranog razdoblja (veljača 2006.- 31.prosinac 2015.), zbog čega nisu osnovani

žalbeni navodi da je ova nekretnina stečena prije inkriminiranog razdoblja, pa da ju sud nije trebao oduzeti od druge osobe, CD.

34.7. U odnosu na žalbeni navod optuženog UB da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio vrijednost nekretnina, te da je neosnovano odbio dokazni prijedlog za provođenjem vještačenja po vještaku građevinske i procjeniteljske struke, prvostupanjski sud je pod točkom 932. obrazloženja pobijane presude naveo jasne razloge na temelju čega je utvrdio vrijednost nekretnina koje su bile predmetom privremenih mjera osiguranja oduzimanja imovinske koristi, a koje razloge prihvaća i ovaj drugostupanjski sud tako da su i ti žalbeni navodi neosnovani.

34.8. Također, nije u pravu žalitelj UB kada navodi da je prvostupanjski sud pogrešno oduzeo od njega nekretninu upisanu pod točkom XIII 131. izreke pobijane presude, budući su rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, broj Kv-Us-163/2022. (K-Us-8-2018.) od 23. prosinca 2022., koje je postalo pravomoćno 16. siječnja 2023. optuženom UB pod točkom II, na temelju članka 557.e. stavka 3. ZKP/08. produljene privremene mjere osiguranja oduzimanja protupravne imovinske koristi između ostalog i na toj nekretnini, a budući su nekretnine stečene upravo u inkriminiranom razdoblju, pa je prvostupanjski sud osnovano iste i oduzeo od optuženog UB.

34.9. Druga osoba CD također nije u pravu kada navodi da je prvostupanjski sud pogrešno oduzeo od iste i nekretninu opisanu pod točkom XIII 127. izreke pobijane presude jer je nesporno utvrđeno da je navedena nekretnina stečena u inkriminiranom razdoblju, te da su na istoj od početka ovog kaznenog postupka bile pravomoćno produljivane privremene mjere osiguranja oduzimanja protupravno stečene imovinske koristi.

35. Budući je prvostupanjski sud u dijelu pobijane presude koja se odnosi na oduzimanje imovinske koristi u odnosu na optuženog UB i u odnosu na drugu osobu CD, iznio jasne i osnovane razloge, koji se temelje na dokumentaciji u spisu, a vezano za vrijeme stjecanja oduzetih nekretnina, za koje je utvrđeno da su stečene upravo u inkriminiranom razdoblju, osnovano oduzeo od optuženika i druge osobe CD, njihove žalbe nisu osnovane. Nadalje je utvrdio iz podataka pribavljenih od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i Porezne uprave, da je CD u periodu od 2006. do 2007. bila nezaposlena, a od 2008. primala mirovinu u iznosu od oko 5.000,00 kuna, iz čega je prvostupanjski sud osnovano zaključio da ista nije raspolagala s dovoljnim zakonitim sredstvima za stjecanjem predmetnih nekretnina, koje su plaćene u gotovini jer na njima ne postoji založno pravo. Također je sud prvog stupnja sve navedeno povezao i s iskazom druge osobe CD koja je navela da je sve nekretnine kupio optuženi UB, a da je ona pristala da ih prepíše na njeno ime. Slijedom navedenog žalbe optuženog UB i druge osobe CD nisu osnovane.

U odnosu na žalbu državnog odvjetnika zbog odluke o kazni, optuženog AE, optužene IO i optuženog UB:

36. Državni odvjetnik u žalbi navodi da su u prvostupanjskoj presudi izrečene pojedinačne kazne zatvora za svako od kaznenih djela, pa tako i jedinstvena kazna u odnosu na sve optuženike preniske, kao i da nije bilo mjesta da se optuženoj IO izrekne uvjetna osuda. Smatra da je prvostupanjski sud precijenio olakotne okolnosti na strani optuženika, a da otegotne nije u dovoljnoj mjeri vrednovao.

36.1. Mišljenja je da je prilikom vrednovanja otegotnih i olakotnih okolnosti na strani optuženika prvenstveno trebao uzeti u obzir činjenicu da su navedena kaznena djela činili kroz višegodišnje razdoblje od osam godina, što jasno upućuje na jako izraženu kriminalnu volju i upornost, kao i da je izvršenje kaznenih djela bilo izvršeno u više faza iz čega proizlazi da su kaznena djela temeljito planirali, što je sve zahtijevalo znatan intelektualni napor i organizaciju, što ukazuje na dobro osmišljeno, drsko i beskrupulozno postupanje, kojim su proračun grada Zagreba oštetili za iznos od 38.949.421,48 kuna, a optuženi UB svojim radnjama i proračun Republike Hrvatske za iznos od 2.184.061,73 kune.

36.2. U odnosu na optuženog AE i optuženu IO ističe kako su svojim postupanjem poljuljali povjerenje građana u državnu službu, obzirom na posao kojeg su obavljali, dok u odnosu na optuženog AE i optuženog UB navodi da je motiv njihovih protupravnih radnji bio isključivo lako i brzo dolaženje do novca iako su prije počinjenja kaznenih djela bili dobrog imovnog stanja, redovito zaposleni, s dobrim primanjima, te riješenim stambenim pitanjem pa njihovo postupanje ukazuje na pohlepu kojom su se rukovodili prilikom počinjenja ovih kaznenih djela.

36.3. U odnosu na optuženog UB navodi kako je isti svoje trgovačko društvo, kojim je bio dužan upravljati s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika u suštini koristio kao bankomat radi svojih osobnih interesa.

36.4. Smatra kako sud treba izrečenim kaznama osigurati povjerenje svekolike javnosti prvenstveno u tijela kaznenog progona, a zatim i u druga tijela pravosuđa i državne vlasti, te na taj način doprinijeti očuvanju vladavine prava kao jedne od najviših vrednota Republike Hrvatske te time obeshrabriti druge osobe od počinjenja ovakvih kaznenih djela. Pritom izrečena kazna mora biti takva da njena visina bude jasna poruka da se činjenje kaznenih djela u konačnici ne isplati i da počinitelji imovinskih kaznenih djela neće moći uživati u nezakonito stečenoj imovini.

37. Optuženi AE u žalbi podnesenoj osobno i po branitelju Nikoli Drobcu, smatra da je sud pogrešno prilikom odmjeravanja kazne neke okolnosti ocijenio otegotnim, odnosno da je pogrešno prilikom odluke o kazni kao otegotno cijenio i bitne elemente kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti, pa da je ta okolnost dvostruko vrednovana, kao i da se upustio i u ocjenu etičke prirode vezano za zajedničko osnivanje trgovačkog društva s optuženim UB, da je pogrešno kao otegotne okolnosti cijenio stupanj krivnje jer da se kaznena djela za koja se tereti mogu počinuti jedino sa stupnjem krivnje izravna namjera, kao i da je propustio kao olakotno optuženiku cijeliti činjenicu da je neosuđivan i da se radi o osobi zrele životne dobi.

38. Optužena IO i optuženi UB nisu podnijeli žalbu zbog odluke o kazni, no kako na temelju članka 478. ZKP/08., žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede kaznenog zakona podnesena u korist optuženika sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni u uvjetnoj osudi, sud je pobijanu presudu ispitao i u tom dijelu, a u odnosu na oboje optuženika.

39. Ovaj drugostupanjski sud razmotrio je u svjetlu suprotstavljenih stanovišta stranaka, po prvostupanjskom sudu pojedinačno utvrđene kazne zatvora te izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora, kao i uvjetnu osudu koja je izrečena optuženoj IO, te je

cijeneći sve okolnosti iz članka 47. KZ/11, zaključio da je u pravu državni odvjetnik kada u žalbi navodi da bi se radi postizanja svrhe kažnjavanja u odnosu na sve optuženike trebale izreći više kazne, zbog čega je prihvatio žalbu državnog odvjetnika, a odbio žalbe optuženika.

39.1. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, pravilno je sud prvog stupnja optuženom AE u odnosu na kazneno djelo iz članka 291. stavak 2. KZ/11. kao otegotnu okolnost cijenio činjenicu da je kazneno djelo počinio s maksimalnim stupnjem krivnje, izravna namjera, dugo vremensko trajanje protupravnog ponašanja od gotovo osam godina, izraženu kriminalnu volju i krajnju nezasitnost u pribavljanju protupravne imovinske koristi, nastupjelu posljedicu ovog kaznenog djela koja se ogleda u ogromnom iznosu pribavljene protupravne imovinske koristi za trgovačko društvo ..., koja daleko premašuje zakonski minimum od 60.000,00 kuna, za kvalificirani oblik ovog kaznenog djela, visinu štete koja je nastala za Gradski proračun, činjenicu da je u inkriminirano vrijeme, kada je kao pročelnik Gradskog ureda za zdravstvo bio u poslovnom odnosu s optuženim UB, s istim osnovao zajedničko trgovačko društvo. U odnosu na kazneno djelo iz članka 293. stavka 1. KZ/11. osnovano je optuženiku cijenio kao otegotnu okolnost motiv za počinjenje kaznenog djela, u vidu osobne koristi, dok mu se maksimalan stupanj krivnje ne može cijeniti kao otegotna okolnost jer je ovo kazneno djelo moguće počiniti samo sa stupnjem krivnje izravna namjera. Kao olakotnu okolnost za oba kaznena djela osnovano mu je cijenio protek vremena od počinjenja kaznenih djela, dok mu je po ocjeni ovog suda drugog stupnja trebao kao olakotnu okolnost cijeniti neosuđivanost.

39.2. Optuženoj IO osnovano je kao otegotna okolnost cijunjena duljina trajanja protupravnog ponašanja u trajanju od gotovo osam godina, visina pribavljene protupravne imovinske koristi trgovačkom društvu ..., te visina štete za proračun Grada Zagreba, koja znatno premašuje zakonski minimum, dok joj je kao olakotne okolnosti sud prvog stupnja ispravno cijenio činjenicu da protupravnom radnjom za sebe nije ostvarila nikakvu imovinsku korist, protek vremena od počinjenja kaznenog djela, neosuđivanost, te teško narušeno zdravstveno stanje.

39.3. Optuženom UB za kazneno djelo iz članka 291. stavka 2. u vezi s člankom 37. KZ/11. osnovano je kao otegotnu okolnost cijenio da je kazneno djelo počinio s maksimalnim stupnjem krivnje, izravnom namjerom, vremensko trajanje protupravnih radnji od gotovo osam godina, upornost i kriminalnu volju u protupravnom postupanju, visinu pribavljene protupravne imovinske koristi, koja znatno premašuje zakonski minimum od 60.000,00 kuna. Za kazneno djelo iz članka 294. stavka 1. KZ/11. činjenicu da je podmićivanje bilo višekratno, a u odnosu na kazneno djelo iz članka 265. stavak 4. KZ/11. maksimalni stupanj krivnje, svijest i volju, visinu imovinske koristi ostvarenu kaznenim djelom koja znatno premašuje propisani zakonski minimum od 60.000,00 kuna. Za kazneno djelo iz članka 246. stavka 2. KZ/11. osnovano mu je cijunjena upornost i visok stupanj kriminalne volje u protupravnom ponašanju, visina pribavljene imovinske koristi koja također i u odnosu na ovo kazneno djelo znatno premašuje propisani zakonski minimum.

39.4. Za kazneno djelo iz članka 256. stavka 3. KZ/11. u vezi s člankom 52. KZ/11. također mu je osnovano prvostupanjski sud cijenio visinu smanjenja porezne obveze velikih razmjera koja znatno premašuje zakonski minimum od 60.000,00 kuna, maksimalan stupanj krivnje, izravnu namjeru, duljinu protupravnog postupanja, te u

odnosu na kazneno djelo iz članka 248. KZ/11. maksimalan stupanj krivnje, kao i da je protupravno postupanje nalogao djelatnicima svoje firme. Kao olakotne okolnosti u odnosu na kazneno djelo iz članka 291. stavka 2. u vezi sa člankom 37. KZ/11., kazneno djelo iz članka 294. stavka 1. KZ/11. i članka 265. stavka 4. KZ/11. sud mu je osnovano cijenio protek vremena od počinjenja kaznenih djela.

39.5. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda kao otegotnu okolnost optuženom UB, sud prvog stupnja nije mogao cijeliti poticanje, jer je ta okolnost već sadržana u zakonskom opisu kaznenog djela te tako i cijunjena.

39.6. Ovaj sud također smatra da se niti optuženoj IO, a niti optuženom AE, kao olakotnu okolnost ne treba cijeliti činjenica da se radi o osobama zrele životne dobi, jer upravo osobe u takvoj životnoj dobi trebaju još više korigirati svoje ponašanje u skladu s pozitivnim zakonskim propisima.

40. Imajući u vidu sve otegotne i olakotne okolnosti koje je prvostupanjski sud cijelio optuženom AE, kao i one koje je propustio cijeliti ili je pogrešno cijelio, a što je gore obrazloženo, prihvaćajući žalbu državnog odvjetnika, ovaj sud je ovom optuženiku preinačio utvrđenu kaznu zatvora za kazneno djelo iz članka 291. stavka 2. KZ/11., te mu je za to kazneno djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, dok mu je za kazneno djelo iz članka 293. stavka 1. KZ/11., prihvatio kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, pa ga je na temelju navedenih članaka i članka 51. KZ/11. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci.

40.1. Naime, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11. u odnosu na optuženika ostvarit će se jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci imajući u vidu sve otegotne i olakotne okolnosti na strani optuženika, pogibelnost ovakvih kaznenih djela, pobude iz kojih su kaznena djela počinjena te stupanj povrede počiniteljevih dužnosti.

41. U odnosu na optuženu IO, prihvaćajući sve utvrđene otegotne okolnosti na njenoj strane, kao i olakotne, ovaj sud je mišljenja da se u odnosu na optuženu svrha kažnjavanja ne može postići uvjetnom osudom, već isključivo kaznom zatvora i to u trajanju od jedne godine, a cijeneći jačinu povrede zaštićenog dobra, te stupanj povrede počiniteljevih dužnosti, jer se bez njene bitne uloge koju je imala u počinjenju kaznenog djela za koje je proglašena krivom, ne bi mogla realizirati niti kaznena djela optuženog AE i optuženog UB.

42. U odnosu na optuženog UB, obzirom na sve utvrđene otegotne i olakotne okolnosti, cijeneći količinu kaznenih djela za koja je proglašen krivim, društvenu opasnost takvih djela, sve veću učestalost istih, pobude iz kojih su počinjena, trebalo je, a radi postizanja svrhe kažnjavanja, te specijalne i generalne prevencije, istoga osuditi na primjerenu jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 godina.

43. Prema ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske upravo će se kaznama zatvora u ovakvom trajanju, u odnosu na sve optuženike, imajući s jedne strane u vidu težinu počinjenih kaznenih djela, visinu pribavljene imovinske koristi, duljinu inkriminiranog perioda, koja ukazuje na upornost i kriminalnu volju u protupravnom postupanju, pogibelnost takvih djela, te s druge strane i olakotne okolnosti u odnosu

na svakog od optuženika, postići svrha kažnjavanja, te specijalna i generalna prevencija, osigurati povjerenje javnosti u tijela državne vlasti, te time ukazati kako optuženicima tako i drugim osobama, da je činjenje kaznenih djela pogibeljno, a kažnjavanje njihovih počinitelja pravedno te da počinitelji imovinskih i koruptivnih kaznenih djela neće moći uživati u nezakonito stečenoj imovinskoj koristi.

Ovaj drugostupanjski sud je po službenoj dužnosti optuženicima u izrečene kazne zatvora uračunao sveukupno vrijeme od uhićenja te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

U odnosu na žalbu optuženog AE na troškove kaznenog postupka:

44. Nije u pravu optuženi AE kada smatra kako postoje zakonski uvjeti da ga se oslobodi od plaćanja troškova kaznenog postupka iz razloga što je umirovljenik pa da bi plaćanjem troškova postupka, koji su znatni, došla u pitanje njegova egzistencija budući je od njega oduzeta sva imovina kojom raspolaže na ime proširenog oduzimanja imovinske koristi.

44.1. Prema ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, osnovano je prvostupanjski sud prilikom donošenja svoje odluke zaključio da u odnosu na ovog optuženika ne postoje razlozi navedeni u članku 148. stavku 6. ZKP/08., koji propisuje uvjete pod kojima sud može optuženika osloboditi od plaćanja troškova kaznenog postupka. Iz obrazloženja prvostupanjskog suda proizlazi kako u spisu ne postoje podaci koji bi pružali osnovu za oslobađanje od plaćanja tih troškova, a niti je optuženik dostavio dokumentaciju koja bi opravdavala potpuno ili djelomično oslobođenje optuženika od plaćanja troškova kaznenog postupka.

44.2. Svoju odluku o visini troškova koje je optuženik dužan nadoknaditi, sud prvog stupnja je valjano obrazložio te zaključio kako je optuženik osoba koja ostvaruje prihode, vlasnik nekretnina, zbog čega i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, nije bilo uvjeta za primjenu odredbe 148. stavak 6. ZKP/08. No, članak 148. stavak 6. ZKP/08. također propisuje ako se okolnosti nakon donošenja odluke o troškovima promijene, da predsjednik vijeća može posebnim rješenjem osloboditi optuženika naknade troškova kaznenog postupka.

45. Slijedom navedenog, a kako drugostupanjski sud nije utvrdio postojanje onih povreda kaznenog postupka iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08., na koje pazi po službenoj dužnosti, niti je utvrdio da je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon (članak 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08.), na temelju članka 486. stavka 1. i članka 482. ZKP/08., odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 18. veljače 2025.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatić